Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 316
Marți 7 mai 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

IN ACEST NUMAR:

Un bun organizator al muncii colective

Dacă vrei să vizitezi pe îndelete toate sectoarele de activitate ale gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Însurăței, raionul Călmățui, ți-ar trebui cel puțin două-trei zile. Aproape o zi ți-ar lua numai vizitarea cîmpului, care se întinde pe o suprafață de 3.955 ha. Apoi, cîteva ceasuri ți-ar trebui pentru a vedea cele 13 construcții gospodărești moderne: grajdurile, magaziile de cereale, porumbarele, remizele, garajele pentru cele 2 autocamioane și tractorul rutier, pivnița, uzina electrică, etc. Nu mai puțină vreme ți-ar fi necesară pentru a cunoaște fermele de animale. Această mare și puternică gospodărie are în proprietate obștească 2.500 de oi, 60 de scroafe fătătoare, 80 de vaci mulgătoare, 87 de stupi și cîteva sute de păsări. Cam tot atîta timp ți-ar trebui pentru a vizita întreprinderile anexe ale gospodăriei: atelierul de fierărie cu cinci focuri, atelierul de tîmplărie cu strung pentru lemn, atelierul de mecanică înzestrat cu strunguri de fier, circularul, cuptorul de ars var etc. Iar dacă cercetezi scriptele contabile ale gospodăriei constați că veniturile sînt pe măsura dezvoltării proprietății obștești. Anul trecut, de pildă, gospodăria a realizat un venit bănesc de aproape două milioane de lei. Numai cele 40 ha de grădină și creșterea animalelor i-au adus un milion de lei. Cît privește valoarea fondului de bază, aceasta se ridică la peste 2 milioane lei. În pas cu creșterea avuției obștești și a veniturilor gospodăriei a crescut și bunăstarea colectiviștilor. Cele 149 de case noi construite în ultimii ani, zecile de aparate de radio și mobila nouă care împodobesc casele a sute de colectiviști dovedesc cu prisosință că membrii acestei gospodării colective duc astăzi o viață care se deosebește ca de la cer la pămînt de traiul pe care-l duceau în urmă cu 15—20 ani.

Cunoscînd toate aceste minunate înfăptuiri și știind că în fruntea unei astfel de unități agricole socialiste se află un țăran muncitor e firesc să te întrebi cum de este el în stare să conducă o gospodărie cu atîtea sectoare de producție și mai ales să organizeze munca a 1.137 de oameni, să-i însuflețească în lupta pentru recolte bogate, pentru întărirea gospodăriei? Întrebat, nu de mult, ce fel de om e Radu T. Dumitru, președintele lor, unul dintre colectiviștii de aici a răspuns, fără a sta prea mult pe gînduri: președinte ca al nostru, mai rar. De cînd l-am ales — asta s-a întîmplat în urmă cu doi ani și mai bine — treburile gospodăriei merg ca ceasul.

Aceste cuvinte scot în evidență cum nu se poate mai simplu și mai convingător calitățile de bun gospodar ale președintelui. Într-adevăr, pînă la alegerea lui Radu T. Dumitru ca președinte, treburile în gospodăria colectivă „Grivița Roșie" nu mergeau prea bine. Brigăzile și echipele erau organizate doar pe hîrtie. Mulți colectiviști nu veneau la muncă, iar unii dintre cei care totuși veneau, lucrau azi într-o brigadă, mîine într-alta. Evidența muncii și a producției nu era nici ea ținută la zi și cu exactitate. În aceste condiții, desigur că și recoltele și veniturile obținute de gospodărie erau sub nivelul posibilităților existente. Știind din experiența altor gospodării colective, că mărirea avuției obștești, a producției și a veniturilor nu poate fi obținută decît numai printr-o bună organizare a muncii, prin întărirea disciplinei în muncă, precum și prin ținerea unei evidențe contabile precise, Radu T. Dumitru și-a îndreptat atenția tocmai spre această latură a activității gospodăriei. Pentru a se stăvili fluctuația de oameni, brigăzile și echipele au fost reorganizate, colectiviștii fiind grupați în raport cu puterea și priceperea lor de muncă, cu gradul de rudenie și cu distanța față de locul de producție. Brigăzilor le-au fost date în primire, pe bază de proces-verbal, terenul, inventarul viu și mort, animalele de producție, construcțiile necesare etc., iar ca brigadieri, șefi de echipă, magazioneri au fost aleși oamenii cei mai corespunzători, mai cinstiți și mai harnici, care se bucurau de încrederea colectiviștilor. Totodată s-au stabilit și norme de lucru juste care să încurajeze munca colectiviștilor harnici și cinstiți.

O preocupare de seamă a președintelui a fost și îmbunătățirea evidenței muncii și a producției, precum și a activității financiare a gospodăriei. El a vegheat în permanență ca brigadierii să calculeze în mod just zilele-muncă efectuate de către fiecare membru în parte, să opereze zilnic în fișele de evidență a zilelor-muncă și să le treacă săptămînal în cartea de muncă a fiecărui colectivist. De asemenea, a supravegheat ca brigadierii să predea fișele, de îndată ce au fost completate, la contabilitatea gospodăriei. În ce privește evidența producției, președintele a avut grijă ca aceasta să fie ținută pe brigăzi, echipe și ferme așa cum prevede și H.C.M. 141/953, pentru a se putea face retribuirea colectiviștilor și în raport cu producția obținută, cointeresîndu-i astfel la sporirea producției.

În conducerea zilnică a întregii activități a gospodăriei precum și în efectuarea controlului asupra îndeplinirii hotărîrilor luate de adunarea generală, președintele nu muncește de unul singur. La baza activității sale de zi cu zi stă munca colectivă. Membrii consiliului de conducere sînt repartizați pe sectoare, avînd fiecare sarcini concrete, de îndeplinirea cărora răspund în fața președintelui. La sfîrșitul fiecărei săptămîni, președintele convoacă scurte ședințe de lucru la care participă toți membrii consiliului de conducere, brigadierii, șefii de echipă, responsabilii de ferme și de ateliere, magazionerii, contabilii. Cu prilejul acestor ședințe se face analiza temeinică a muncii pe săptămîna care a trecut și se organizează în amănunt munca pe săptămîna următoare. De asemenea, adunările generale se țin cu regularitate — conform statutului — lunar și trimestrial, analizîndu-se munca dusă de consiliul de conducere și de toți membrii gospodăriei, realizarea planului de producție, executarea bugetului de venituri și cheltuieli.

Dînd întreaga atenție muncii cu oamenii, străduindu-se să fie el însuși exemplu de bun gospodar, de disciplină, de cinste și de grijă față de avutul obștesc, respectînd întocmai prevederile statutului-model, Radu T. Dumitru a reușit în scurt timp să se facă iubit și respectat de colectiviști și să ducă astfel gospodăria pe drumul înfloririi. Un asemenea președinte de gospodărie colectivă și-a contopit viața și nădejdile de viitor cu viața și viitorul gospodăriei obștești.

S-au aprins becurile electrice

Gheorghe Boboc asuda: caii Drumul urca pieptiș, iar caii suflau greu și se opinteau. Căruța încărcată cu stîlpi lungi și grei abia putea fi dusă. În curînd, ieșiră la drumul larg și omul opri caii o leacă, să mai răsufle. Se uită în urmă și chipul i se lumină. Acum îi vedea și pe ceilalți oameni cu care pornise să aducă de la gara Lehliu, bușteni lungi, dați cu catran.

Peste cîteva ceasuri se aflau în comună la el, la Arțari. Pe ulițe, lume ca la bîlci: femei, copii, moșnegi. Unii săpau gropile. Alții băteau pămîntul în jurul primilor stîlpi înălțați. Alde Tănase Frînculescu și Bănică ridicaseră pînă acum cîte patru.

Mai pe la prînz, se iviră și meșterii electricieni. Dinspre vale, pe unde trecea cablul — unde stîlpii fuseseră plantați, — se începu întinderea sîrmei. Pe electricieni îi ajuta și o mulțime de tineri.

Într-o singură săptămînă, de-a lungul comunei Arțari, pe șosea, ca și pe unele ulițe, fuseseră întinși nu mai puțin ca 5.800 metri de cablu.

În seara zilei de 28 aprilie, luminile s-au aprins. Ardeau becurile și la sfatul popular, și la cooperativă, ca și în casele țăranilor muncitori Gheorghe Boboc, Tănase Frînculescu, Anuță Bănică și alții.

Pentru prima dată în gospodăriile acestora lămpile au fost duse în magazii. Căci acum, licuricii de lumină sclipeau pretutindeni veseli și îmbietori.

L. ALEXANDRU

Să terminăm grabnic însămînțările

— Gospodăria agricolă de stat din Lăzarea, Regiunea Autonomă Maghiară, a intensificat în ultimele zile semănatul cartofilor.

Iată-i în fotografia alăturată pe tractoriștii Mathe Albert, Szabo Iosif și Bela Nagy, împreună cu mecanicul șef, Ianoș Bokor, și directorul gospodăriei, tov. Imre Karacsony, sfătuindu-se asupra lucrărilor ce trebuie executate în ultimele 40 de hectare.

Niculae Chivu a ieșit la plivit

Abia se ivise geana trandafirie a răsăritului, cînd Niculae Chivu din comuna Gura Foii, regiunea Pitești, plecă la cîmp împreună cu soția sa, Ioana, la plivit. Și-au luat cu ei oticele, cu care să taie pălămida cît mai din rădăcini, stîrpind astfel iarba rea din grîu.

Grîul semănat la timp, în teren bine pregătit și grăpat primăvara, timpuriu, era acum tare frumos. Soții Chivu au ajuns la capătul tarlalei și au început să taie cu oticul pălămida ca și toate buruienile răsărite.

— Trebuie să le stîrpim pe toate, nevastă, să nu le lăsăm să ia apa și hrana din pămînt, îi spuse Niculae Chivu, soției sale.

Soarele se ridicase cam de două sulițe, cînd Niculae Chivu se oprise la capătul celălalt al tarlalei de grîu, lăsînd în urmă prima postată plivită. Îi spunea soției că anul trecut Ion Alexe, Vasile Rădulescu și alții fruntași din Gura Foii — printre acești fruntași se numără și el, — au obținut cu cîte 900-1.000 kg grîu la hectar mai mult decît Nicolae Ispas, Gheorghe Albu, Vasile Uțică, ori Constantin Ispas, care n-au aplicat lucrările de îngrijire a culturilor de păioase.

— Peste vreo 12—14 zile va trebui să venim din nou la cîmp, să plivim grîul de măzăriche, neghină și de celelalte buruieni ce vor mai răsări, îi mai spuse Niculae Chivu soției sale, Ioana, în timpul prînzului, cînd se așezară la masă.

E. VASILIU

Muncile agricole sînt pe terminate

Muncile agricole de primăvară sînt pe sfîrșite în regiunea Cluj. Gospodăriile de stat, 39 gospodării colective, 163 de întovărășiri agricole și 29 de comune din cuprinsul regiunii au terminat în condiții agrotehnice superioare anilor trecuți, însămînțările de primăvară.

S.M.T.-urile Luduș, Sărmaș și Surduc și 23 brigăzi de tractoare din alte stațiuni de mașini și tractoare și-au depășit cu mult sarcinile de plan ce le reveneau în campania agricolă de primăvară.

Zilnic un hantru peste normă

BRIGADA FRUNTAȘĂ

Despre succesele obținute în primăvara acestui an de brigada I de la S.M.T. Stîlpu, regiunea Ploești, s-a dus repede vestea prin toate S.M.T.-urile regiunii.

I-am văzut la lucru pe vrednicii mecanizatori de la această brigadă pe o tarla a gospodăriei colective din Gherăseni, executînd arături pentru însămînțarea porumbului.

Întrebîndu-l cum au izbutit tractoriștii să obțină cele mai de seamă succese de pînă acum, șeful de brigadă Vasile Matei mi-a răspuns:

— Respectînd trei condiții principale: buna organizare a muncii la locul de producție, folosirea la maximum a forței de tracțiune a tractoarelor și respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice. Aflînd din ziarul „Agricultura Nouă", despre angajamentele tractoriștilor din brigada a 15-a de la S.M.T. Chiraftei, regiunea Galați, de a realiza un hantru zilnic peste normă, ne-am propus să le urmăm și noi pilda. În acest scop, pontatorul-alimentator, tov. Ion Iftimie, jalonează în fiecare seară cîte o porțiune de teren în suprafață de 4,5 ha, fiecărui tractorist din brigadă, porțiune ce reprezintă la arături tocmai norma zilnică majorată cu un hantru. Trebuie să spun că rar s-a întîmplat de la începutul campaniei pînă acum ca vreunul din cei 4 tractoriști din brigadă să nu depășească chiar și cele 4 hectare și jumătate. Legătura strînsă pe care am închegat-o cu colectiva ne-a ajutat să știm în permanență ce nevoi are gospodăria și să executăm lucrările în termeni optimi. Astfel, în ce privește grăpatul grîului sau ogoarelor de toamnă am folosit cu mare randament un agregat format din 13 grape stelate în lățime totală de 22 m, cu ajutorul cărora grăpam zilnic cîte 70 de hectare. La semănat, am folosit fie cupluri de 2 semănători, fie agregate complexe, formate din cultivator-semănătoare-grape, după cum era cazul. În felul acesta, am îndeplinit și condiția a doua, de care pomeneam mai înainte, de a folosi la maximum forța de tracțiune a tractoarelor. În ceea ce privește respectarea normativului de îngrijiri, trebuie doar să arăt că zilnic, înainte de începerea lucrului, personal verific cum fiecare tractorist curăță filtrele, dacă completează nivelul uleiului din baia motorului, dacă a pus în rezervorul motorașului de pornire amestecul de benzină-ulei prescris, și altele.

Muncind astfel, pînă la 1 Mai noi am îndeplinit planul de producție pe întreaga campanie în procent de 200%, executînd peste 620 de hantri. Fruntașul brigăzii este tractoristul Puf Marin, care a realizat aproape trei planuri pe campanie cu K.D.-ul său. Îl urmează îndeaproape și ceilalți tractoriști: C. Gherghelescu, I. Moldoveanu și I. Doicescu, care, de asemenea, execută zilnic cîte un hantru peste normă.

...Despărțindu-mă seara tîrziu de mecanizatorii din această brigadă fruntașă mă gîndeam că este în putința oricărei brigăzi din S.M.T.-urile noastre de a-i urma întocmai pilda.

I. LEȘEANU

Ce fac agronomii?

Aflasem de la serviciul regional S.M.T. Galați că însămînțarea porumbului se desfășoară neîngăduit de încet în majoritatea unităților agricole socialiste deservite de S.M.T. Făurei.

Am poposit așadar la această stațiune de mașini și tractoare și l-am întrebat pe tov. Ștefan Luca, directorul S.M.T.-ului, care sînt cauzele acestei situații.

— Noi am încheiat contracte de lucrări pentru a executa însămînțări de porumb pe mai bine de 1.800 hectare, mi-a răspuns tov. Luca. Dar iată că acum, cînd aceste lucrări ar trebui făcute într-un timp scurt, unele întovărășiri din raza noastră de activitate au pornit să însămînțeze porumbul pe brazdă cu mîna, așa cum au apucat din bătrîni.

— În acest caz — l-am întrebat pe directorul S.M.T.-ului, ce măsuri ați luat pentru a-i convinge totuși pe oameni despre avantajele mecanizării muncilor agricole?

— Tov. ing. Meiniciuc — agronomul șef al stațiunii — de pildă, a plecat la întovărășirile din comunele Cireșu și Balogu pentru a arăta oamenilor că e mult mai avantajos să însămînțeze porumbul cu mașinile S.M.T.-ului, mi-a răspuns tov. Luca. Trebuie să arătăm însă că munca noastră de lămurire ar trebui să fie completată cu a inginerilor și tehnicienilor agronomi din comune. Or, ce se întîmplă în realitate? Mulți dintre acești tovarăși nu depun nici o stăruință pentru a-i convinge pe întovărășiți să folosească metodele înaintate de muncă. De exemplu, tehnicienii din comunele Cireșu sau Balogu, — și chiar cei de la secția agricolă a raionului — în frunte cu șeful secției agricole, inginerul agronom Eremia — dau dovadă de o completă delăsare.

Din cele ce am constatat pe teren în comunele respective m-am convins că într-adevăr, directorul S.M.T.ului Făurei avea dreptate. Dar nu-i mai puțin adevărat că nici cei de la S.M.T. Făurei n-au făcut mai mult, neinsistînd ca unitățile agricole deservite să însămînțeze porumbul la timp, folosind mașinile stațiunii. Nu e de mirare că pînă în prezent S.M.T. Făurei a însămînțat abia 800 de hectare cu porumb, din 1.870 hectare contractate.

Timpul este destul de înaintat. De aceea atît conducerea S.M.T.-ului Făurei, cît și cea a secției agricole raionale au datoria să ia neîntîrziat toate măsurile, pentru a-i îndruma pe întovărășiții din comunele respective să-și lucreze ogoarele potrivit metodelor agrotehnice înaintate, — singura cale pentru obținerea unor recolte bogate de porumb la hectar, în acest an.

GH. BACIU

9 MAI

Pe plaiurile valahe sosise din nou primăvara. A unsprezecea de cînd se aciuise la curtea din București primul dintre Hohenzollerni. În sufletul poporului însă era mereu toamnă. Toamnă tristă, pustie, bîntuită de vînturile aspre ale sărăciei și mizeriei. Împovărat cu tot soiul de obligații de muncă față de moșierii autohtoni în frunte cu regele, pe umerii poporului continua să apese și jugul otoman. Fierbea mocnit cazanul nemulțumirii și al revoltei. Pînă într-o zi cînd a dat în clocot. Alături de poporul bulgar, popoarele Bosniei și Herțegovinei, Serbiei și Muntenegrului, poporul romîn a pornit în iureșul bătăliei pentru libertate națională, nădăjduind că o dată cu aceasta va dobîndi și o îmbunătățire a traiului de mizerie pe care îl dusese pînă atunci.

Ogoarele, semănate în pripă în primăvara aceea, peste vară au rămas nemuncite. De pe colinele cu clinuri domoale ale Vasluiului, din cîmpia Bărăganului și cea olteană, toată floarea poporului a plecat la luptă, dincolo de Dunăre. Se amesteca sîngele răniților și al morților romîni și bulgari cu sîngele vărsat de fiii marelui popor rus, veniți cu dragoste de frate să ne sprijine lupta; se cucerea și se întărea în fapt pe cîmpul de bătălie independența de stat a Romîniei, care sub presiunea populației din București fusese de-acum votată în ziua de 9 Mai, de adunarea deputaților.

Au trecut optzeci de ani de atunci și iată că abia în anii aceștia din urmă poporul romîn și-a căpătat deplina independență de stat. În condițiile zdrobirii definitive a fascismului de către glorioasa armată sovietică — victorie împlinită în ziua de 9 mai 1945 — poporul romîn, sub conducerea partidului clasei muncitoare, și-a luat soarta în propriile sale mîini, dobîndind adevărata independență națională. Alungînd de la cîrma țării pe reprezentanții claselor exploatatoare, poporul romîn în frunte cu clasa muncitoare a creat regimul de democrație populară, care a asigurat oamenilor muncii din țara noastră putința să-și desfășoare toate forțele creatoare pentru construirea unei vieți noi, îmbelșugate și fericite, într-o țară liberă și democratică. La temelia statului democrat-popular stă alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, unitatea dintre partid, guvern și popor — și aceasta constituie garanția deplinei noastre independențe naționale.

În cei doisprezece ani care au trecut de la marea victorie asupra fascismului, poporul nostru a dobîndit succese neasemuit de mari. Înfăptuind politica partidului, oamenii muncii din țara noastră au transformat Romînia — altădată o semicolonie a țărilor apusene — într-o țară cu o industrie în plină dezvoltare și cu o agricultură înaintată. Zeci de mii de tractoare și mașini agricole, produse ale industriei noastre naționale, lucrează astăzi pe ogoarele patriei ajutîndu-i pe oamenii muncii de la sate să facă o agricultură rațională, științifică. Traducînd în viață sarcinile celui de al doilea congres al Partidului Muncitoresc Romîn, harnica noastră țărănime muncitoare pășește cu încredere pe calea muncii în comun, întemeind noi și noi unități agricole cooperatiste. Pînă la 1 Mai a.c. în întreaga țară se înființaseră circa 12.000 de gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole, 12 raioane fiind complet cooperativizate.

Succesele dobîndite în anii regimului de democrație populară în construirea socialismului, marele sprijin al Uniunii Sovietice, colaborarea frățească cu celelalte state socialiste și întărirea continuă a relațiilor frățești cu țările lagărului socialist sînt o chezășie sigură și fermă a independenței și suveranității noastre naționale, pe care poporul nostru este hotărît s-o apere cu sfințenie. Tocmai de aceea, promovînd o politică externă bazată pe principiile leniniste ale respectului reciproc al independenței și suveranității naționale, ale neamestecului în treburile interne și egalității în drepturi, Republica Populară Romînă caută să strîngă relațiile politice, comerciale și culturale cu toate țările în interesul menținerii păcii și securității.

În ziua de 9 Mai se împlinesc optzeci de ani de la cîștigarea independenței de stat a Romîniei și doisprezece ani de la marea victorie asupra hitlerismului, victorie care a prilejuit căpătarea deplină a independenței și suveranității noastre naționale. Poporul romîn își amintește cu venerație jertfa celor căzuți la Grivița și Plevna, la Smîrdan și Rahova, și mai tîrziu la Tisa și Debrețin ori în munții Tatrei, în drumul victorios către Berlin. Niciodată nu vor uita oamenii muncii din țara noastră jertfa de sînge a fiilor poporului rus de la 1877 și eroica izbîndă a glorioaselor oști sovietice din 1945 asupra fascismului.

Muncind cu însuflețire pentru înfăptuirea mărețelor sarcini ale celui de al doilea plan cincinal, poporul romîn strînge rîndurile în jurul partidului și guvernului său, pășind cu încredere pe drumul socialismului și al bunăstării.

Un exemplu vrednic de urmat

Cea mai mare parte a terenului gospodăriei agricole de stat „30 Decembrie" din comuna Cocargeaua, regiunea Constanța, fiind așezată în balta Borcei, era supusă pericolului inundațiilor.

În iarna aceasta, muncitorii și tehnicienii gospodăriei, cu sprijinul specialiștilor din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, au pus o stavilă serioasă în calea apelor Dunării. Ei au terminat construirea unui dig care să apere de inundații întreaga suprafață a gospodăriei. Datorită acestui fapt, a fost pusă în valoare o însemnată suprafață din care o mare parte va fi cultivată cu porumb.

O problemă dificilă...

Pentru obținerea unor recolte sporite, colectivul de conducere al gospodăriei a hotărît ca în anul acesta, pe lîngă mărirea suprafeței, să folosească, printre alte măsuri agrotehnice, și irigarea culturii de porumb.

În legătură cu aceasta se ridica însă o problemă dificilă. Agregatul de ploaie artificială cu console, existent în gospodărie, folosit în anii trecuți la irigarea legumelor și cartofilor, nu era potrivit pentru irigarea porumbului.

S-a pus problema amenajării suprafeței pentru irigarea prin gravitație. Dar terenul situat în apropierea Borcei, teren pe care se putea face cultura porumbului irigat, avînd un microrelief variat, necesita un volum mare de lucrări de terasamente, multe brațe de muncă, mașini speciale: într-un cuvînt cheltuieli mari. Ce era de făcut?

...și o soluție practică

Această problemă a frămîntat multă vreme conducerea gospodăriei. În cele din urmă, tovarășul director Mihail Cheler a strîns în jurul său un colectiv de oameni inimoși ca: Nicu Pismis, mecanicul șef Nicolae Cîrmiș — zis și moș Vulcan — mecanic de pompe și motoare stabile, Marin Baranga și Cazacu Niță, sudori, Tache Bădărău și Dinu Mihai, fierari, și alții. Împreună cu aceștia, tovarășul Cheler a conceput și realizat un nou sistem de agregat de ploaie artificială, care a fost confecționat în atelierul gospodăriei, în cea mai mare parte din resurse locale. Agregatul se compune, în mare, din două tuburi cu diametrul de 240 mm, confecționate din tablă de fier, groasă de 2 mm, paralele cu axul longitudinal al tractorului, prinse în suporți de susținere lungi de 6 m. Pe aceste tuburi sau burlane au fost fixate atît pe dreapta cît și pe stînga, la distanțe egale, un număr de 16 jeturi lungi de un metru, cu diametrul de 2 țoli, la capătul cărora se înșurubează niște duze de aluminiu sau fier de diverse dimensiuni (între 18—24 mm). Acestea din urmă pulverizează și aruncă în mod uniform apa pe dreapta și pe stînga tractorului, la o distanță de circa 50 m.

Jeturile sînt fixate pe burlane la un unghi de 30—32 grade. Pentru a se uda și porțiunea între burlane și tractor, se fixează sub burlane jeturi cu stropitori. În cazul cînd bate vîntul dintr-o parte și alta a agregatului, sau este nevoie din cauza secetei de un debit de apă mai mare, se suspendă o parte a agregatului.

Agregatul este montat pe un tractor S-80, echipat cu o pompă centrifugă de 8 țoli, care la aspirație este cuplată cu un sorb mobil, acționat de un scripete cu manivelă, de la comanda tractorului.

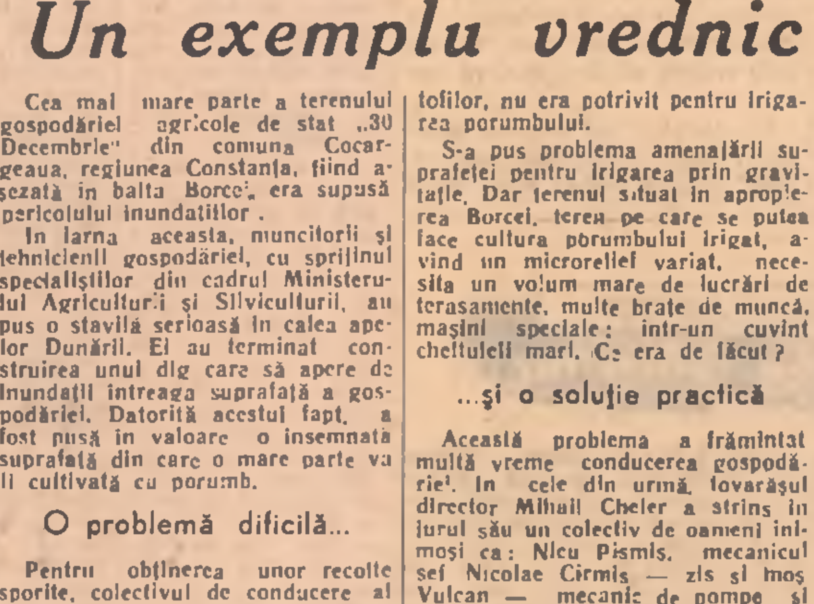
De la prima probă, noul agregat a dovedit calități deosebite. El este mai ușor, cîntărind numai 1830 kg și în 10 ore poate iriga 10—15 ha. De asemenea, nu primejduiește cultura, este ușor de manipulat, lucrează din mers și se poate monta și demonta cu ușurință.

Pînă acum au fost construite două agregate de acest fel, lucrîndu-se în prezent la construirea altor două. Cu ajutorul lor vor fi irigate anul acesta 350 ha de porumb.

★

Cel puțin 8.000 kg boabe la hectar și-au propus muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat „30 Decembrie" să obțină la cultura porumbului irigat. Folosirea semințelor de porumb hibrid dublu, aplicarea pe scară largă a îngrășămintelor faziale, extinderea mecanizării lucrărilor de întreținere în proporție de 80% și celelalte măsuri agrotehnice vor contribui și ele în bună măsură la realizarea acestei producții.

Ing. N. FLORIAN

Vedere laterală a noului sistem de agregat de ploaie artificială.

PANCIUC

MIHAIL SADOVEANU

Sergentul își răsuci iar mustățile. Imprejur, cîțiva căciulari ridicară capetele. Pînă și Lascarache, lîngă darabana lui, holbase ochii și căsca gura. Flăcăul cu gust de vorbă își scoase bășica de tutun, își răsuci o țigară și o așeză într-o țigaretă turcească. Scoase amnarul și cremenea și scăpără. Iși aprinse țigara și trecu și sergentului tutunul. Trase o dată adînc și o licărire rumănă trecu peste obrazu-i ars de vînturi.

— Iată cum a fost, rosti el și scuipă printre dinți înainte; lui Panciuc i-a fost dragă o fată, a unuia Gavril Ploaie, de la noi. Dar dragoste mare, nu așa. Chiar a cerut-o de la tată-său de nevastă, și moș Gavril i-a făgăduit-o.

— S-au înțeles pe cînd să fie nunta și au pornit hîrtiile. Cînd colo, într-o bună zi, se scoală fata, Ilinca, și zice: Nu mă duc nici moartă după Gavril; mie mi-i drag Dumitru, flăcăul lui Costache Florea! A răcnit bătrînul, a răcnit baba, că-l face de rîsul satului, i-au tras o bătaie ca aceea; fata: nu și nu. Bate-mă, taie-mă, ucide-mă, — mie mi-i drag Dumitru al lui Florea! S-a făcut mare zvoană în sat. Dar Gavril și cu Dumitru erau frați de cruce. Chiar eu țin minte cînd s-au prins și s-au legat cu jurămînt, încă pe cînd erau băieți și păsteau vitele de vale, în lunca Siretului. Ce-a fost între dînșii nu știu, dar asta pot să spun: că domnul căprar Florea a luat pe fata lui Ploaie. Și asta numai Panciuc a făcut-o. Așa suflet mai rar! Cică l-a întrebat: Ți-i dragă, măi Dumitre? — Mi-i dragă! — Atunci ia-o, mai frate, și să fie cu noroc! — Iar fetei i-a spus: Fa Ilincă, mi-ai fost dragă ca ochii din cap, dar de la fapta asta te-am urît să nu te mai văd înaintea ochilor. Dar mai bine așa: ia pe cel ce ți-i drag, și să-i fii cu credință, că mi-i frate de cruce!

Sergentul își aprinse țigara stinsă de la dorobanț și zise:

— Aista-i Panciuc? Eu nu știam.

— Te uitai la ghidușiile lui? întrebă flăcăul. Inimă ca a lui n-are nimeni.

. . . .

Din capătul șanțului, prin întuneric, răzbătură glasuri. Apoi pași se apropiară prin noroi. La lucirea slabă a unui felinar se zări chipiul ofițerului de rond, sub pîlnia neagră a glugei. Sergentul se sculă în picioare.

— Stai jos! zise încet ofițerul, făcînd cu mîna. Ce mai ziceți, măi băieți? Mincă Turcul papară și de data asta!

— Si, — să trăiți, domnule sublocotenent! rosti Nistor.

— Ei, dar cum dormiți voi? greu hai? umezeală strașnică!

— Cam umed, ce să-i faci! așa-i vremea de toamnă.

Ofițerul se înfășură mai bine în manta și trecu înainte lunecînd prin noroi. In urmă-i izbucneau înăbușit, pe rînd, strigătele santinelelor. Apoi, după ce se întinse liniște, se strecură încet în șanțuri, pe lîngă pîlcurile căciularilor și trupul uriaș al lui Panciuc.

— Ei? ce-ai făcut? șopti încet Nistor sergentul.

— Nimic, gemu rezervistul, am căutat degeaba tot locul unde a fost încăierarea. Nu-i...

Amîndoi tăcură. In amîndouă Grivițele era liniște adîncă. Prin țărcălanele felinarelor se zărea cernerea ploii, dar nu se auzea nici cel mai mic susur; picușurile cădeau în noroi ca pe apă.

. . . .

Deodată, în tăcerea nopții, se înălță un vaiet prelung, slab. Se auzea deslușit. Era tînguirea unui rănit care-și venise în fire:

— Măi fraților, nu mă lăsați!

Panciuc se sculă în picioare:

— E Florea, șopti el repede. L-a luat vălmășagul Turcilor și a căzut aproape de șanțurile lor!

— Nu cumva vei fi avînd de gînd să te duci pînă acolo? întrebă sergentul Nistor căscînd.

— Ba mă duc, domnule sergent, că-l taie Turcii altfel, cum li-i obiceiul.

— Du-te atunci și raportează domnului sublocotenent. A trecut chiar înaintea ta pe aici.

Toboșarul Lascarache ridică capul:

— Numai două fumuri să-mi lași — trăiți dom'le sergent. Nu-i da drumul, dom'le sergent, că nu se mai întoarce.

— Ce să nu-i dea drumul? șopti o voce. Deacuma dacă a auzit glasul lui Florea, de ce să nu se ducă?

Rezervistul se apropie de un felinar, îl desprinse, îl vîrî sub manta, apoi porni încet spre capătul șanțului. In urma lui, unul cîte unul, se sculară dorobanții. Șoptiră încet cîtăva vreme, apoi tăcură. Și-n liniștea care se întinse, se auzi iar tînguirea sfîșietoare:

— Nu mă lăsați, măi fraților!

— Știe obiceiul păgînilor, de-aceea chiamă ajutor, vorbi Nistor. Numai de l-ar putea scăpa Panciuc! Mi-i greu, nu știu cum, cînd îl aud răcnind așa.

Se sculă, urcă banchetele și se înălță la creasta parapetului. Ceilalți se suiră după el.

— Mă Lascarache, șopti sergentul, tu ai obicei de urli ca o fiară, cînd vezi ceva. Să nu cumva să cricnești, că te vîr în fundul Tartarului. Cască ochii și taci!

— Trăiți, domnule sergent! suspină încet toboșarul.

Trecu o vreme: cît ai fuma o țigară. Nicăieri nici o mișcare. Totuși cei de la muchea meterezului puteau deosebi un pas ușor, furișat. In liniștea nopții numai tînguirile rănitului tremurau. Intr-un timp conteniră.

Se auzi deodată, apoi, o oarecare mișcare și în șanțul Turcilor. Ieșeau călăii.

Si, în întunericul adînc, plin de negură, dintr-odată răsări o lumină.

— Felinarul lui Panciuc! gemu tainic Lascarache.

— Hai, hai! șopti sergentul.

Lumina stătu puțin nemișcată în negură, apoi deodată prinse să alerge la fața pămîntului. Se oprea o clipă, apoi iar pornea în goană. Parcă rătăcea o flacără pe o apă întunecoasă.

Dincolo, pe parapetul dușman, se auziră glasuri înăbușite. Apoi o pușcă fulgeră și pocni scurt. Scăpără și al doilea fulger, și al treilea, și tunetele cădeau înăbușite în ceață.

Lumina deodată se stinse. In șanțurile noastre flăcăii săriseră în picioare, cu mînile pe arme. Un murmur de astîmpăr trecu. Se dăduse ordinul să fie liniște, că nu-i nimic.

Iar dincolo, sub șanțurile păgînului, tunetele conteniră; apoi tresăriră glasuri, gemete și se auziră pălituri tari, parcă izbea cineva cu maiul în pămînt. O învălmășală fierbinte se încinsese în marea de umbră, dar nu se vedea nimic.

Și, după un răstimp, iar se întinse liniștea, — pînă ce se auzi un pas grăbit venind. Dorobanții se coborîră de la muchea parapetului, și nu trecu mult și se văzu și trupul uriaș al rezervistului răsărind mare, încărcat cu ceva, în lacul de sînge al celui dintîi felinar.

Se auziră glasuri trecînd ca un freamăt: L-a scăpat!

Panciuc pași pînă la locul lui și dădu drumul din spate rănitului; apoi cu stînga scoase de sub manta felinarul și-l puse lîngă capul căprarului. Fața lui Florea era galbenă și ochii închiși aveau un cerc adînc, vînăt. Dar, prin gura deschisă puțin, ieșea răsuflarea fierbinte a vieții.

Gavril Panciuc își șterse cu mîneca mantalii broboanele de sudoare de pe frunte și rămase uitîndu-se lung, fără de niciun cuvînt, la prietenul scăpat de moarte. Apoi se puse și el jos, alături, se aplecă spre Florea și întrebă încet:

— Măi frate, mergi la abulanție?

Căprarul deschise puțin ochii și-i închise îndată.

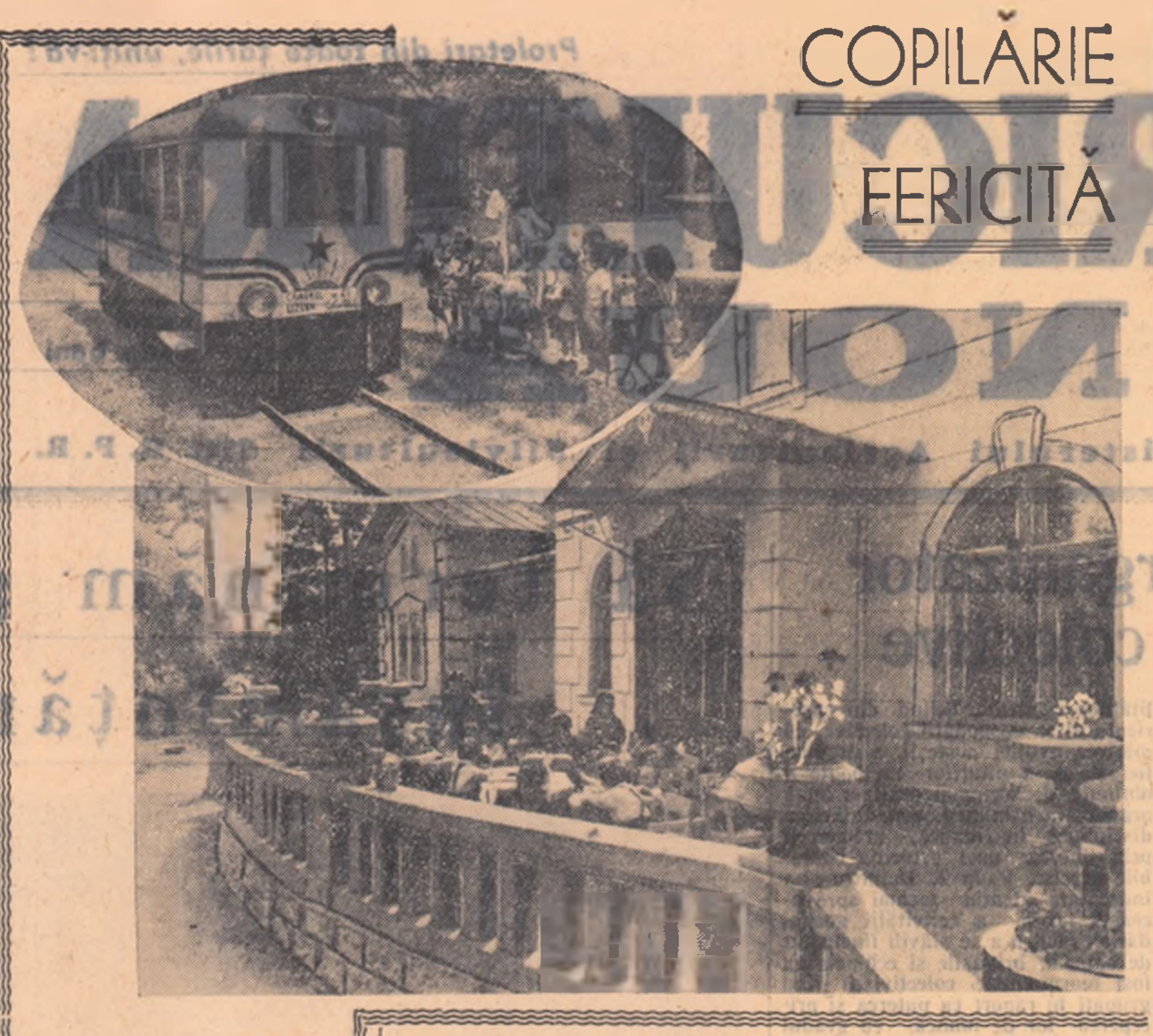
— Vrea să meargă la abulanție, zise domol rezervistul, dar eu nu-l mai pot duce... Și se lăsă deodată într-o rînă și-și duse palma dreaptă în desert, sub coastă. Un pîrău de sînge curgea pe sub manta, pe pantalon și pe cizme, în apa șanțului.

— Mă camarade! strigă Lascarache spăriat, nu-l lăsa, că moare!... și se răpezi să sprijine capul lui Panciuc. Ceilalți se grămădiră, dar nu mai era nimic de făcut. Uriașul se întinse cît era de lung și muri fără de nicio vorbă.

A doua zi, la raport, se dădu ordin de zi pe regiment pentru „vitejia soldatului Panciuc Gavril, care a scăpat de sub tranșeele inamicului pe caporalul Florea Dumitru și a murit străpuns de patru gloanțe". Deasupra inimii simple a viteazului, se așeză Virtutea militară și lîngă groapa în care era să se coboare el la hodină, se citi cu glas tare ordinul de zi. Dar Panciuc nu mai știa nimic; el dormea somnul cel lin și fără deșteptare.

*) Fragmente din schița cu același nume din volumul „Povestiri din război".

COPILĂRIE FERICITĂ

Copiilor muncitorilor agricoli de la gospodăria de stat Satu Mare le-au fost create condiții din cele mai bune de trai și educație. In fiecare dimineață, ei sînt aduși la căminul de zi cu o cursă specială a tramvaiului — așa cum se vede în fotografie. In cursul zilei, ei învață jocuri și cîntece într-un cadru minunat — deseori lecțiile făcîndu-se chiar pe frumoasa terasă a căminului.

Foto: I. GIURCA

ADAS

Administrația Asigurărilor de Stat anunță că la tragerea de amortizare din 30 aprilie 1957 au ieșit următoarele 8 combinații de litere: F. D. I.; M. S. L.; L.C.T.; D.A.N.; L.M.Z.; Z.A.M.; T.O.S.; A.K.R.

Viitoarea tragere de amortizare va avea loc la 31 mai 1957.

Un rodnic sfat S. M. T.

La gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, a avut loc de curînd o ședință a sfatului S.M.T.-Făcăeni.

La această ședință au luat parte tovarășii din conducerea S.M.T.-ului, tehnicienii și șefii celor 12 brigăzi de tractoare, președinții gospodăriilor colective și ai întovărășirilor deservite, președinți de sfaturi populare, secretari ai organizațiilor de partid și ai organizațiilor U.T.M., precum și ingineri și brigadieri din gospodăriile colective din raza de activitate a stațiunii.

Tov. Ing. Pandelică Ion, agronomul șef al S.M.T.-ului, a prezentat un referat cu privire la realizările obținute de cele 12 brigăzi de tractoare și de ceilalți muncitori din S.M.T. pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, în epoca I de însămînțări.

Din expunere a reieșit că cele 73 de tractoare ale stațiunii au realizat pînă la 20 aprilie 7263 de hantri, îndeplinind planul în procent de 103 la sută.

In întrecerea dintre tractoriști, cele mai frumoase rezultate le-au obținut tov. Gheorghe Roman, care a îndeplinit sarcinile de plan în procent de 270 la sută, Ion Chirea (213 la sută) și Tudor Lisai (170 la sută). Trecîndu-se la măsurile tehnico-organizatorice ce trebuie luate în vederea viitoarelor munci agricole, tov. inginer Pandelică a recomandat gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole să însămînțeze cît mai mult porumb hibrid irigat, combătînd totodată metoda răritatului la această cultură.

Au fost luate, de comun acord cu unitățile deservite, măsuri concrete pentru instalarea motoarelor necesare irigării grădinilor de zarzavat și pentru însămînțarea porumbului furajer pe terenurile de rezervă.

Tot în cadrul sfatului S.M.T. s-a mai subliniat că semănăturile de toamnă se prezintă în bune condiții, griul avînd 550 fire pe metrul pătrat.

Pentru buna dezvoltare a culturilor de toamnă au fost date îndrumări ca plivitul cerealelor să se facă la timp, iar culturilor ieșite slab din iarnă să li se dea îngrășăminte suplimentare.

Agronomul șef al S.M.T.-ului a arătat, — folosind în acest scop și planșe, — că porumbul trebuie însămînțat între rînduri la 90 cm, iar între fire la 50 cm, pentru a putea fi prășit mecanic. Adîncimea de însămînțare trebuie să fie de 10 cm. Intovărășirile au fost îndrumate să facă lucrările în comun.

In scopul continuei dezvoltări a gospodăriilor colective rămase în urmă s-a hotărît ca unitățile fruntașe să le ajute pe cele mai slabe. Astfel, gospodăria colectivă „23 August" din Făcăeni va sprijini, prin cît mai dese schimburi de experiență, colectiva din Bordușani, iar gospodăria colectivă din Progresul pe cea din Vlădeni.

Cu acest prilej, s-a decernat drapelul de gospodărie colectivă fruntașă, pentru realizările obținute în epoca I de însămînțări, gospodăriei „23 August" din Făcăeni, iar cel de întovărășire fruntașă, în campania de însămînțări în epoca I întovărășirii Galța, tot din comuna Făcăeni.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

Biblioteca

CARTEA SOVIETICĂ

LEONID LEONOV: Pădurea rusească

Cunoscut cititorilor romîni prin romanele „Soți" și „Bursucii" ca un mare cunoscător al sufletului omenesc, scriitorul Leonid Leonov ne dă în „Pădurea rusească" o imagine vie a dragostei de patrie. Prin problemele pe care le tratează și originalitatea în care se dezvăluie personalitatea autorului, romanul „Pădurea rusească" este o operă de artă ce poate fi comparată cu o pădure de mare întindere în plină furtună, dar totodată cu largi poiene scăldate în soare.

Trăiesc în această carte, prin pana scriitorului, oameni de tipuri deosebite, cu o viață lăuntrică bogată. Iată-l de pildă pe Ivan Vihrov, profesor universitar de silvicultură, care înzestrat cu capacitatea de a vedea just, în miezul lucrurilor, luptă pentru apărarea pădurii rusești. De-a lungul a douăzeci de ani, acest învățat își susține cu tărie punctul său de vedere: apărarea tezaurului — pădurile ruse, prin tăieri chibzuite.

Colegul lui, Grațianski, este un om de cu totul o altă construcție sufletească: invidios, fără merite, însetat să se ridice repede în locuri ce nu i se cuvin, nu se dă în lături de a arunca acuzații mincinoase, grave, nedemne și în fondul lor dușmănoase față de patrie, la adresa învățatului și bravului patriot Vihrov.

Pînă la urmă calomniile lui Grațianski sînt spulberate și acuzatorul este înfierat.

Romancierul Leonid Leonov, o dată cu această temă, ne înfățișează o seamă de aspecte privitoare la viața savantului Vihrov, — viață uneori umbrită de suferințele din familie și de calomniile ce i se aduc prin acuzații neîntemeiate. Totuși, pînă la sfîrșit, omul care crede în țelul său și în viitorul patriei reușește să învingă.

Pentru romanul „Pădurea rusească", Leonid Leonov a primit zilele trecute premiul „Lenin".

DEMETRU PAN

V. BUDURU și C. BODEA

DEZVOLTAREA RAMURILOR DE PRODUCȚIE IN GOSPODARIA AGRICOLA COLECTIVA

Editura de Stat pentru literatură politică

O broșură care cuprinde aspecte din experiența muncii politice dusă de organizațiile de bază din gospodăriile colective „Inainte" din comuna Berveni și „1 Mai" din comuna Moftinul Mic, raionul Carei, în vederea dezvoltării multilaterale a acestor unități socialiste din agricultură.

Ea constituie un material folositor în lupta pentru consolidarea gospodăriilor agricole colective, pentru atragerea țărănimii muncitoare pe calea socialismului. Prin conținutul ei, ea se adresează activiștilor care lucrează la sate, colectiviștilor, precum și țăranilor muncitori.

La o stînă cooperatistă

Cu botul pe labe, doi cîini ciobănești dormeau liniștiți. Un băietan, rezemat în ciomag, privea la turma ce păștea pe lîngă el. Era îngîndurat. Se vedea că nu uitase cuvintele de dojana ale lui taică-său. „Nu ești bun nici de păzit oile, da mi-te să faci caș".

Cuvintele acestea îl înțepau parcă în inimă. De aceea din ochii lui albaștri, ca două frînturi de cer, curgeau lacrimi, ce se prelingeau încet pe obraji...

Ion Calonfir are 13 ani și e ucenic în meseria de cioban. D-sa mai și greșește cîte o dată, și atunci taică-său, Petre Calonfir, se rățoiește la el, dar cu inimă de tată.

— Ți-am spus, dar uiți de la mînă pîn la gură — l-a dojenit altă dată taică-său. Atunci cînd mulgi oile să te speli mai întîi bine pe mîini, cu săpun, să te ștergi cu șervetul și apoi să te apuci de treabă... Și la stînă trebuie curățenie...

Petre Calonfir e meșter iscusit în ale ciobănitului și vrea ca și fiul său să fie la fel.

★

Anul trecut, Petre Calonfir — baciul stînei cooperatiste din Vadul Pașii, raionul Buzău, — a îngrijit bine oile aduse de țăranii muncitori, obținînd de la fiecare oaie mulgătoare peste 10 kg de brînză telemea. Toamna, oile date în primire erau grase și frumoase, iar stăpînii lor au fost tare mulțumiți. Acum Petre Calonfir e din nou cioban, la aceeași stînă cooperatistă. Are în primire peste 300 de oi. Sfatul popular al comunei a repartizat stînei cooperatiste izlaz destul pentru pășunatul oilor. Baciul Petre Calonfir împreună cu membrii stînei cooperatiste s-au îngrijit de curățirea izlazului de buruieni, scai și spini, pentru ca oile să aibă iarbă bună. Așa au făcut anul trecut, așa și acum. Ion Bolache, unul dintre membrii stînei cooperatiste din comuna Vadul Pașii, spunea:

— Anul trecut de la cele 4 oi aduse în stînă am primit 44 kg de brînză, adică 11 kg de oaie. O parte am valorificat-o prin cooperativă, iar cealaltă am oprit-o pentru nevoile casei. Pe lîngă prețul bun, cooperativa mi-a dat cîte 6 kg tărîțe de fiecare oaie, și tot cooperativa a plătit ciobănitul și ierbăritul. In ăst an am 6 oi la stînă.

Îndemnări

— Și eu mi-am dat anul acesta la stîna cooperativei cele 8 oi, a intrat în vorbă țăranul muncitor Vasile Georgescu. După toate socotelile voi primi cam 80 kg de brînză. Jumătate o voi valorifica prin cooperativă, așa după cum m-am angajat în contractul încheiat.

★

E seară liniștită, cu cer limpede, fără urmă de nori. Oile au intrat de mult în țarc. In fața stînei, baciul Petre Calonfir mestecă jintiță. Mai încolo, cîteva putini cu brînză, puse la rînd, așteaptă să ia drumul orașului. Alături, lîngă țarc, Ion — ucenicul — încearcă din fluier un cîntec care îi e lui drag — un cîntec auzit de la taică-său. Baciul privește la băiat, îi ascultă cîntecul și îi crește parcă inima de bucurie.

Focul din fața stînei mai pîlpîie încă, pe cînd cerul nopții de mai s-a umplut de stele.

GH. ROSU

LOTUL DEMONSTRATIV din Măjina

Lotul demonstrativ din comuna Cacova — satul Măjina, raionul Aiud, înființat în 1954, servește un scop deosebit de important: popularizează în rîndul țăranilor muncitori cele mai potrivite metode pentru sporirea recoltelor de porumb.

In primul an de experiențe, tehnicianul Dănilă Chirilă, ajutat de unii țărani muncitori inimoși din comună, a semănat pe un teren de 43 de ari soiurile Phister, Romînesc de Arieș, Lăpușneac, precum și hibrizii rezultați din încrucișarea dintre Phister și Portocaliu și dintre Phister și Lăpușneac. Sub îndrumarea tehnicianului, terenul lotului a fost arat din toamnă, primăvara a fost grăpat și i s-a aplicat o cultivație, iar însămînțarea s-a făcut în cuiburi așezate în pătrat. O dată cu dezvoltarea plantei, pe lîngă 4 prașile a fost executată și polenizarea suplimentară artificială. Cea mai mare producție s-a strîns de pe parcela de 14 ari cultivată cu hibridul Phister X Portocaliu: 9.300 kg știuleți la ha.

Rezultatele obținute în primul an de activitate pe lotul experimental și demonstrativ din Cacova au avut o puternică înrîurire asupra țăranilor muncitori din comună. Astfel, în iarna anului 1955 a sporit numărul sătenilor care au participat la cursurile învățămîntului agricol de masă și la audierea conferințelor organizate la căminul cultural.

In anul agricol 1955—1956 activitatea lotului demonstrativ de la Cacova a devenit mai cuprinzătoare. Suprafața lotului s-a mărit și a fost împărțită în două parcele: pe prima s-a semănat porumb din soiul Portocaliu, iar pe cea de-a doua porumb hibrid de import — Pioner 301. Pe întreaga suprafață a lotului au fost executate toate lucrările prevăzute de agrotehnică, aplicîndu-se și îngrășăminte chimice azotoase. Deși condițiile din acest an au fost mai nefavorabile decît cele din 1955, rezultatele obținute au demonstrat superioritatea hibridului, care, deși nu a ajuns la maturitate, a dat 12.000 kg de știuleți la hectar.

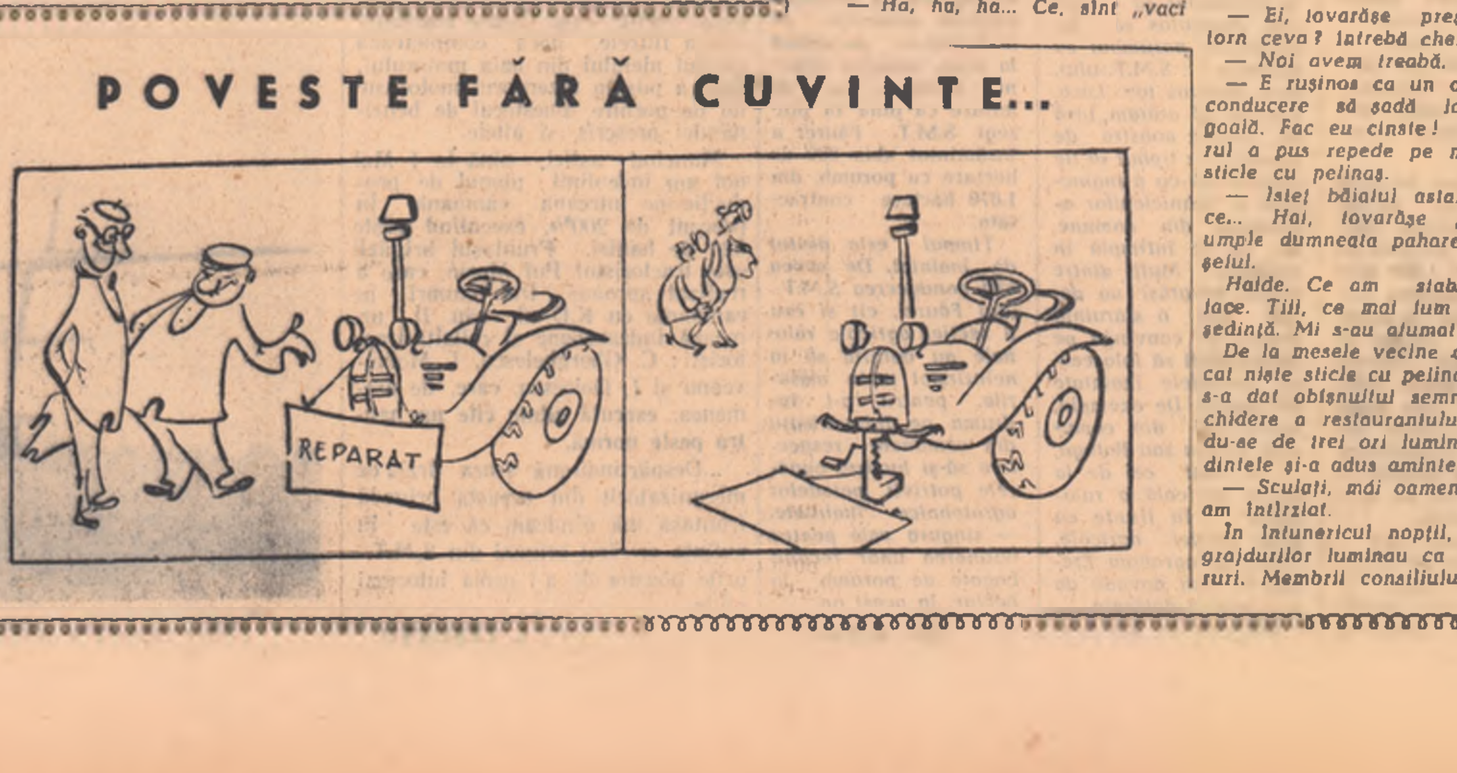
Oamenii din partea locului s-au convins că nu întîmplător au recoltat și colectiviștii din Mirăslău 4.000 kg porumb hibrid la ha pe 16 ha.

Nu este deci întîmplător că majoritatea țăranilor muncitori din comuna Cacova s-au hotărît să folosească în anul agricol 1956—1957 experiența căpătată pe lotul demonstrativ. De aceea ei au arat din toamnă 567 din cele aproximativ 800 ha cultivate în întreaga comună cu porumb și alte culturi de primăvară, iar în această primăvară foarte mulți săteni din Cacova, Aiud, Cimbrud etc. și-au procurat semințe de porumb hibrid, urmînd exemplul gospodăriei colective din Mirăslău, care cultivă anul acesta 20 de ha cu hibridul Pioner 301, dintre care 10 ha vor fi irigate.

Din rîndul celor mai sîrguincioși lucrători pe terenul lotului demonstrativ s-au ridicat fruntași recunoscuți în cultura porumbului cum sînt Cristea Nicolae, Greau Candin, Brad Ioan, Man Romul și alții. Mulți dintre ei, convingîndu-se de avantajele muncii în comun și cu mijloace mecanizate, au devenit printre primii membri ai tinerei întovărășiri agricole din comuna Cacova.

GH. EICHNER

POVESTE FĂRĂ CUVINTE...

ISPRAVA

Satul nostru este așezat într-o vale frumoasă. Cele mai multe case sînt noi, deoarece toți sîntem cooperatori. Ulițele sînt curate. Nu degeaba ocupăm noi primul loc pe raion în ceea ce privește curățenia.

Vedeți construcțiile cele noi ale cooperativei agricole? Ei bine. Azi dimineață aceste clădiri s-au zguduit de rîs două ore. Acum au nevoie de reparații aproape toate încăperile. Dar și fără să mă întrebați ce și cum, am să vă povestesc de-a fir a păr cum s-au petrecut toate cele.

Ieri, toată ziua, întregul consiliu de conducere a ținut ședință. Secretarului i-au amorțit degetele scriind lungul proces-verbal. Spre ora 7 seara, ședința se apropia de sfîrșit.

— Ajunge, tovarășe președinte! E o singură soluție pentru cele cinci mînzate de rasă: cuțitul. Dacă le mai ținem or să ne mănînce și căciulile.

— Măi oameni, să ne mai gîndim o leacă. Există un H.C.M. și o să o pățim dacă...

— Asta e. Dacă nu avem furaje cu ce să le hrănim? Poate cu ouă de găină? Cuțitul și atît. Pentru liniștea sufletelor încornorate o să trimitem un proces-verbal și... basta. O să găsim și oameni să-l semneze și nimeni nici pis n-o să poată spune.

— Măi oameni buni, mai bine să căutăm furaje și să ținem animalele!

— Ha, ha, ha... Ce, sînt „vaci merinos" să le ținem pe mîncare pentru lînă?

Cancelaria era plină de fum. Capetele erau grele, împuiate de vorbărie.

Bai Tinku se gîdila cu un pai în ureche, ca să nu adoarmă.

— Și cine o să taie văcuțele?

— Cum cine?... Noi!

— Ia deschideți o fereastră că o să ne înecăm în fumul ăsta...

— Nu se poate! E ședință închisă. Și așa... scrie tovarășe secretar!

— Va să zică am hotărît: diseară consiliul de conducere va tăia cele cinci văcuțe. Bai Tinku va învoi îngrijitorii de la grajd. Fiecare va veni cu cîte un cuțit ascuțit. Punct de întîlnire: ora 8, la restaurantul cooperativei sătești.

— Și ce-o să facem cu atîta carne?

UMOR bulgar

— Măi, măi... oficiul de contractări o să-și depășească planul.

— Inteles toată lumea?

— Inteles...

★

La ora opt, membrii consiliului de conducere erau în păr, la restaurant.

— Ei, tovarășe președinte, să torn ceva? întrebă chelnerul.

— Noi avem treabă.

— E rușinos ca un consiliu de conducere să șadă la o masă goală. Fac eu cinste! Și chelnerul a pus repede pe masă două sticle cu pelinaș.

— Iștet băiatul ăsta. Imi place... Hai, tovarășe președinte, umple dumneata paharele că ești șeful.

Haide. Ce am stabilit se va face. Tiii, ce mai fum a fost la ședință. Mi s-au afumat bojocii.

De la mesele vecine au mai picat niște sticle cu pelinaș. Și cînd s-a dat obișnuitul semnal de închidere a restaurantului, stingîndu-se de trei ori luminile, președintele și-a adus aminte:

— Sculați, măi oameni buni, că am întîrziat.

In întunericul nopții, ferestrele grajdurilor luminau ca niște faruri. Membrii consiliului de conducere se strecurau unul după altul în lanț indian, pipăindu-și cuțitele.

— Auzi cum rag văcuțele?

— Sst. Ce rag? De unde să știe animalele ce am hotărît noi în ședință? Măi, măi, ce cap de gînsac ai și tu.

— Lipsa, ești aici?

— Aici sînt, mă... Da' ce-ți veni să urli la mine că era să-mi spargi urechile. Ți-l frică?...

Cînd au ajuns în fața grajdului, cei cinci s-au oprit, au ascultat și apoi au deschis ușa.

Pentru o clipă, lumina electrică i-a orbit.

S-au frecat la ochi și... în locul celor cinci mînzate se zgîiau la ei cinci măgari.

— Ha!...

Lipsa apucă un măgar de coadă și-o suci.

Un răcnet puternic zgudui grajdul. Cîinii cooperativei începură să latre stîrnind dulăii din tot satul.

Cei cinci au rupt-o la fugă strigînd: măgarii... măgarii...

Pînă tîrziu dulăii nu s-au potolit.

După cum se vede lucrurile sînt clare: îngrijitorii prinzînd de veste ce plănuia consiliul de conducere au ascuns vițelele, care la anul vor făta și or să dele lapte, și au adus în locul lor cinci măgari.

A doua zi dimineața președintele îl întreba pe cel mai bătrîn dintre îngrijitori:

— Ia spune, Bai Krăstin, ce era cu măgarii ăia de azi noapte?

— Care? Aha, aceia care au venit în grajdul văcuțelor? Nu știu, tovarășe președinte, ce fel de măgari or fi fost! Pe cuvîntul meu de colectivist că nu știu ce fel de măgari or fi fost...

LIUBEN HRISTO
reprodus din ziarul
„Za Cooperativno Zemedelie"
R. P. Bulgaria

Chestiuni familiale

Un oarecare se lăuda:

— Eu și nevastă-mea pînă acum am făcut în gospodărie 600 de zile-muncă...

— Dar tu singur cît ai lucrat?

— Eu? Ia te rog! Nu te băga în chestiunile mele familiale!

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR AGRICOLE COLECTIVE

Fermele de animale — izvor de venituri

Cînd umblam la școala primară am învățat din cartea de citire o povestire intitulată — dacă nu mă înșel — „Numai cu vitele se scoate sărăcia din casă".

Îndemnul de a crește vite e valabil și astăzi. Lui Ion Popa, președintele gospodăriei agricole colective din satul Pricaz, de lingă Orăștie, nu i-a fost ușor să convingă pe colectiviști că prin creșterea animalelor, proprietate obștească, își vor mări veniturile. I-au sărit în ajutor activiști de partid. Unul dintre ei le-a spus citorva colectiviști povestirea de mai sus și le-a explicat tilcul ei. Apoi a pus mina pe cretă și a scris, pe tabla împărțită în două, în stinga cheltuielile, în dreapta veniturile. Două adunări, o scădere, și rezultatul era clar. Pe tablă. În practică însă... În primul an veniturile n-au întrecut cheltuielile. Cauzele? Cite vreți. Risipă de furaje, consum exagerat de zile-muncă, mortalitate din cauza proastei îngrijiri și, consecință firească, producție scăzută. Aceasta a fost la început, cînd s-au înființat fermele de animale. Astăzi, situația e alta.

Adunarea generală hotărăște...

Cînd s-a văzut că porcii, oile și vacile n-au adus veniturile așteptate s-au găsit colectiviști care să ceară desființarea fermelor. Printre ei erau și cițiva gălăgioși care nu o dată încercaseră să impună adunării generale puncte de vedere greșite. Ion Popa n-a ezitat însă să convoace adunarea generală. Președintele avea mare încredere în judecata colectivă.

Hotărîrea adunării generale a fost categorica: fermele nu se desființează. Iar ca să fie rentabile consiliul de conducere a fost obligat să mărească suprafețele însămînțate cu plante furajere, să asigure animalelor hrană de calitate și îndestulătoare, să vegheze ca îngrijirea porcilor și a vacilor de lapte să se facă așa cum scrie la carte. Și, adunarea generală a mai luat o hotărîre care părea la început greșită, dar care s-a dovedit pînă la urmă foarte, foarte folositoare. În normativ scria că pentru fiecare purcel crescut pînă la greutatea de 12 kg să se dea îngrijitorului 3 zile-muncă. Era prea mult. Astăzi îngrijitorul are pentru creșterea unui purcel pînă la greutatea de 12 kg numai o zi-muncă. Așa a hotărît adunarea generală. Se pare că, deși s-au revizuit normele la fermele de animale, încă mai există în acest sector posibilitatea de a se economisi zile-muncă.

Roadele hotărîrilor înțelepte luate de adunarea generală se oglindesc foarte bine în bilanțul anului trecut. Venituri bănești obținute: 215.480 lei. Jumătate din acești bani provin din valorificarea laptelui de vacă și a taurinelor, peste 60.000 lei au fost aduși de ferma de oi, iar restul l-a dat ferma de porci. Veniturile fermei de porci nu i-au mulțumit pe colectiviști. Apreciind că de vină e rasa porcilor ei au hotărît să-i schimbe cu alții de rasă mai bună, mai productivă, lucru pe care l-au și făcut.

15 lei avans la zi-muncă

În primele 3 luni ale anului acesta gospodăria a obținut prin valorificarea unor produse suma de 95.488 lei. O bună parte a banilor a provenit din sectorul zootehnic. Din valorificarea mieilor — 18.000 lei, a produselor lactate — 17.100 lei. Un singur tăuraș a fost vîndut pentru stațiunile de montă cu 8.700 lei.

Aproape toate produsele animale sînt valorificate prin organizațiile comerciale de stat și cooperatiste. În ziua de 30 aprilie gospodăria a livrat I.C.I.L.-ului ultimii litri de lapte de vacă din cei 2900 l. contractați pentru a fi predați pînă la sfîrșitul lunii mai. Îndeplinind înainte de termen obligațiile contractuale, gospodăria poate încheia noi contracte pentru livrarea laptelui de vacă și de oaie.

Veniturile mari au permis gospodăriei din Pricaz să împartă membrilor săi cite 15 lei avans la zi-muncă. Și trebuie spus că gospodăria n-a valorificat încă nimic din ferma de porci și n-a vîndut pînă în prezent nici un litru de lapte de oaie.

Atenție deosebită hranei animalelor

Succesele de mai sus n-ar fi fost desigur posibile dacă nu s-ar fi dat o atenție deosebita hranei animalelor. După hotărîrea adunării generale, despre care am amintit, consiliul de conducere a trecut la crearea unei puternice baze furajere. Istoricul creșterii bazei furajere n-are importanță. E destul, cred, să spun că numai cu trifoi s-au însămînțat anul acesta peste 50 hectare. Vă veți întreba poate cît pămînt are gospodăria de însămînțează o suprafață atît de mare numai cu trifoi? Gospodăria n-are prea mult pămînt, dar în partea locului se folosește metoda însămînțării trifoiului în cultură ascunsă.

Anul trecut colectiviștii din Pricaz au însilozat pentru prima dată nutreț. Vreo patru vagoane. Temîndu-se ca nu cumva să se strice (însilozau doar pentru prima oară și puteau greși) ei au asigurat balanța furajeră fără nutrețul însilozat. Silozul a întrecut însă toate așteptările. De remarcat că gospodăria a însilozat și un vagon de pălării de floarea-soarelui care de obicei se aruncau.

Inițiativa în asigurarea hranei animalelor se vede și în faptul că gospodăria a construit adăposturi de vară pentru porci lingă stînă, pentru a fi hrăniți cu zer. Folosirea zerului pentru hrănirea porcilor va acoperi într-un singur an valoarea construcției.

Perspective

Gospodăria colectivă din Pricaz are la suta de hectare mai multe unități de vită-mare decît prevede legea. Aceasta înseamnă că nu mai poate fi mărit numărul animalelor de producție fără o sporire a suprafețelor agricole? Nu. Datorită celor arătate mai înainte, gospodăria colectivă a avut prisos de furaje vînzînd pînă acum circa 4 vagoane de nutreț. Și mai are încă de vîndut. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, cantitatea de nutreț mai poate fi sporită atît prin extinderea însămînțării trifoiului în cultură ascunsă și prin mărirea producției la hectar cît și prin însilozarea unei cantități mai mari de pălării de floarea-soarelui. Și în afară de pălăriile de floarea-soarelui, cite nu se mai pot însiloza?

★

Ar fi multe de spus despre priceperea și dragostea cu care colectiviștii din Pricaz își îngrijesc animalele. Efortul lor este pe deplin răsplătit. În lunile care vin fermele de animale promit să le aducă venituri și mai mari decît pînă acum. Dorința lor de a primi trimestrial 20 de lei la ziua-muncă e pe deplin realizabilă. Primul avans o dovedește din plin.

M. CALIANU

Buna aprovizionare a pieței

Colectiviștii din Slobozia Mîndra contribuie din plin la buna aprovizionare a pieței orașului Turnu Măgurele.

In clișeu: Tov. Radu Cristea, președintele gospodăriei, asistă la cîntărirea și încărcatul mieilor. Foto: LICA IOSIF

Prima cooperativă agricolă de producție în raionul Codlea

In ultima zi a lunii aprilie, în Codlea, orașul de reședință a raionului cu același nume, a luat ființă o cooperativă agricolă de producție cu rentă, prima din acest raion.

In cooperativă s-au înscris 18 familii de țărani muncitori cu 91 ha. de teren. Membrii cooperatori au adus în proprietate obștească 13 perechi de cai, 2 perechi de boi, 17 care, 17 pluguri, 17 grape, contribuția obligatorie la ha fiind stabilită la 700 lei. Ca președinte al cooperativei a fost ales țăranul muncitor Gheorghe Banciu.

M. SECELEANU
corespondent voluntar

O gospodărie colectivă agrozootehnică

Zilele trecute în comuna Herăstrău din raionul Vrancea, s-au pus bazele unei gospodării colective agrozootehnice. In această nouă unitate agricolă cooperatistă au intrat 30 de familii de țărani muncitori, care în afară de pămînt au adus în proprietate obștească și un mare număr de animale. La ședința de inaugurare a gospodăriei, colectiviștii au ales ca președinte pe comunistul Nicolae Mureșanu, unul dintre cei mai harnici și cinstiți oameni din sat.

GH. ZLOTE
corespondent voluntar

O nouă întovărășire în comuna Cîrja

Nu de mult, 90 de țărani muncitori din comuna Cîrja, raionul Murgeni, și-au unit 132 ha. de pămînt întemeind astfel o întovărășire agricolă căreia i-au dat numele de „1907". In conducerea întovărășirii au fost aleși țăranii muncitori Ion Mocanu, ca președinte, iar Gavril Apostu ca secretar casier.

NICOLAE DONOSE
corespondent voluntar

Cum se face trecerea animalelor de la regimul de stabulație la regimul de pășunat

Știința și practica creșterii animalelor ne arată că pentru menținerea producției animalelor la un nivel ridicat pe tot timpul anului o importanță deosebită o are modul cum se face trecerea animalelor de la hrănirea cu nutrețuri uscate din timpul iernii la hrănirea acestora cu nutreț verde pe timpul verii. Tocmai de aceea, se recomanda ca trecerea animalelor de la regimul de grajd (stabulație) la regimul de pășunat să se facă treptat.

Stațiunea noastră fiind situată într-un climat de munte, la noi pășunatul taurinelor începe de regulă pe la 20—25 mai. Cu 1—2 săptămîni mai devreme noi scoatem treptat animalele pe pășunile situate în apropierea stațiunii. De pildă, vacile de lapte le scoatem pe pășunile Cremenea și Priporul situate la o distanță de 1,5—2 km de secția Fieni, iar tineretul taurin pășunează pe pășunea situată la punctul Siliște.

Ținînd seama că primăvara iarba fiind fragedă este consumată cu lăcomie de animale, noi luăm anumite măsuri pentru prevenirea îmbolnăvirii lor. De pildă, în primele zile vitele se lasă să pască cel mult 2—4 ore, fiind scoase la pășunat numai după ce li s-a administrat la grajd fin pe săturate. In zilele următoare cantitatea de fin se reduce și treptat se mărește numărul orelor de pășunat pînă ce vacile se obișnuiesc numai cu consumul de nutreț verde. In acest timp vitele se obișnuiesc și cu factorii de mediu extern influențîndu-se în felul acesta favorabil gimnastica funcțională a aparatului locomotor. Pentru gospodăriile care au organizat conveierul verde, trecerea animalelor la hrănirea cu nutreț verde este cu mult ușurată, deoarece aceste unități pot folosi hrănirea suplimentară a animalelor cu nutreț verde cosit la grajd în cantități progresive. Este știut că fără a respecta aceste măsuri privind furajarea treptată a animalelor cu nutreț verde, riscăm ca acestea să se îmbolnăvească, să slăbească și să înregistreze o scădere a producției de lapte.

Tot ca măsuri pregătitoare înainte de scoaterea animalelor la pășunat acestora li se face examenul sanitar, izolîndu-se vitele bolnave sau slabe. Tot acum se fac și examinarea și curățirea unghiilor, verificarea și aplicarea mărcilor pentru individualizarea animalelor precum și cîntărirea lor. Animalelor care împung li se aplică bile cu șurub la coarne pentru a se preveni accidentele în timpul pășunatului.

După trecerea perioadei de tranziție vacile și tineretul taurin din stațiunea noastră sînt urcate în masivul Bucegi și anume în munții Nucet și Blana, la o altitudine de 1.600 m. Aci animalele pasc separat pe grupe de vîrstă și sexe, organizîndu-se pășunatul rațional pe parcele. In munte animalele au adăpători suficiente precum și adăposturi (tabără de vară) pentru adăpostirea lor pe timp nefavorabil. Aplicînd aceste măsuri unitatea noastră a putut menține întreg efectivul de taurine în perfectă stare de sănătate, iar producția vacilor s-a menținut la un nivel ridicat și constant în tot timpul perioadei de tranziție, crescînd după aceea în tot timpul perioadei de pășunat.

Ing. VALERIU ANGELESCU
Stațiunea experimentală zootehnică Runcu, regiunea Ploești

O stațiune de incubație model

Pentru dezvoltarea creșterii păsărilor s-au construit în ultimii ani în țara noastră mai multe centre avicole regionale care au ca obiectiv principal scoaterea și difuzarea puilor de o zi către unitățile agricole cooperatiste, precum și către gospodăriile individuale. Printre aceste unități se numără și Centrul avicol Brăila, construit anul trecut.

Operatorul șef Alexandru Albu controlează la ovoscop ouăle ce urmează a fi introduse în incubatoare, în timp ce șeful secției, Gheorghe Neagu, examinează un lot din pui scoși.

La această unitate care-și desfășoară activitatea după principiul gospodăriei chibzuite lucrează un colectiv format din 16 salariați.

Partea cea mai interesantă ce poate fi văzută aci este sala de incubație, înzestrată cu incubatoare electrice, avînd o capacitate de 50.000 de ouă. Demn de subliniat este și faptul că în prezent se amenajează o hală de creștere a puilor în baterii. Puii vor fi crescuți aci timp de o lună de zile, după care vor fi livrați beneficiarilor.

Datorită muncii rodnice depuse de colectivul de muncă al unității în frunte cu inginerul Emil Teodoru, directorul centrului, pînă în prezent s-au livrat gospodăriilor agricole colective și gospodăriilor individuale un număr de peste 20.000 pui de o zi. Printre gospodăriile colective care au primit pui se numără „I. C. Frimu" din raionul Filimon Sîrbu, „6 Martie", din raionul Brăila și altele.

I. ȘUNEA
corespondent

Intr-o colectivă de pe malul Dunării

Abia ieșită din Macin, șoseaua care duce la Cerna se rupe în două: la dreapta se face un drum mai puțin umblat. Străjuit de o parte și de alta de nuci cu tulpini drepte și coroane ca niște umbrele, drumul acesta se strecoară în jos către Carcaliu, sat de pescari de pe malul Dunării.

Am poposit aici în ajunul unui mare eveniment din viața raionului Macin — terminarea cooperativizării agriculturii. Voiam să aflăm despre succesele de pînă acum ale harnicilor colectiviști de aici, despre perspectivele de dezvoltare ale gospodăriei colective „Pavel Tcacenco", de la înființarea căreia au trecut aproape 7 ani.

La sediul gospodăriei am întîlnit două vechi cunoștințe: Iacob Tănase, președintele colectivei, și secretarul organizației de bază P.M.R., Tănase Simion. Tocmai dădeau indicații ultimei brigăzi de pescari care urma să plece la lucru.

Ca întotdeauna, conducătorii colectivei din Carcaliu s-au arătat bucuroși să ne vorbească despre munca și traiul colectiviștilor, despre bogăția colectivei lor.

Tov. președinte ne informează despre principalele realizări obținute de-a lungul celor 7 ani de activitate a gospodăriei. Dacă în 1950, la înființare, gospodăria colectivă „Pavel Tcacenco" număra doar 76 familii, astăzi ea cuprinde 250 familii de țărani muncitori care lucrează în comun o suprafață de 1.000 ha. Dar agricultura nu este singura ramură de producție. Colectivei i-au fost repartizate anul trecut bălți de pescuit. Acum 15 brigăzi de pescari, din care 12 înființate anul acesta, aduc mari venituri gospodăriei. Intr-una din zilele acestea au pescuit 2 vagoane de pește. Din cele peste 1.5 milioane lei venituri realizate anul trecut o mare parte sînt provenite din ramura piscicolă. In primele luni ale acestui an, deși pescuitul n-a fost intens, colectiva a obținut venituri în valoare de peste 400.000 lei. I-am întrebat pe cei doi tovarăși despre felul cum participă colectiviștii la munca în gospodărie, despre fruntași.

— Anul trecut pînă și cei care au fost considerați cîndva codași au efectuat cel puțin 150 zile-muncă. Fruntași? Apoi care i mai știe? Sînt atît de mulți!...

Moș Nichifor, de pildă, cu două brațe de muncă a efectuat în anul ce a trecut 1.270 zile-muncă. Ca răsplată a primit aproape 2 vagoane de diferite produse și 20.000 lei. Apoi, Denis Petuhov, Trofin Moldovschi se numără și ei printre colectiviștii care au efectuat împreună cu familiile lor cele mai multe zile-muncă. De altfel toți aceștia au primit ordine și medalii. Trofin, de pildă, a fost distins de 3 ori cu „Medalia Muncii".

Vorbindu-ne despre perspectivele de dezvoltare a gospodăriei, tov. Iacob Tănase ne-a dat cîteva cifre grăitoare: venitul net ce se va obține anul acesta va depăși cu mult 6.000.000 lei, din care 5.000.000 lei vor fi realizați din pescuit și valorificarea scoicilor. De asemenea, se vor planta 1000 ha livadă, 50 ha cu vie, iar suprafața de 200 ha ce se va însămînța cu porumb hibrid dublu din import, în sistem irigat, va da o producție — după părerea președintelui — de cel puțin 10.000 kg la ha, dat fiind fertilitatea solului și a condițiilor de irigare.

Despre perspectivele de dezvoltare a colectivei din Carcaliu vechile noastre cunoștințe ne-au spus încă multe lucruri frumoase. Spațiul nu ne permite să le enunțăm pe toate. Vom spune deci în încheiere că am vizitat o gospodărie multimilionară.

I. CENUȘĂ și M. AUNEANU
corespondenți

96.800 vagoane de porumb boabe dintr-o singură regiune

— Convorbire cu tov. Șt. Bărbuceanu, directorul Direcției agricole regionale Craiova —

Documentele celui de al doilea Congres al partidului prevăd ca pînă în anul 1960 suprafața cultivată cu porumb să ajungă la 4 milioane ha și să se producă cel puțin 8—9 milioane tone de porumb. Pentru aceasta e nevoie ca de pe fiecare hectar de teren cultivat cu porumb să se obțină 2000—2250 kg.

În vederea traducerii în viață a acestei sarcini, oamenii muncii din agricultură au pornit în acest an bătălia pentru obținerea unei recolte cît mai bogate de porumb. Ziarul nostru a oglindit, număr de număr inițiativele gospodăriilor de stat, ale colectiviștilor, întovărășiților și ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale angajați în această bătălie. Pe aceeași linie se situează și convorbirea pe care a avut-o zilele trecute un corespondent al ziarului nostru cu tov. Ștefan Bărbuceanu, directorul Direcției agricole regionale Craiova. Publicăm mai jos această convorbire.

Binevoitor ca întotdeauna, tov. Bărbuceanu îmi răspunde la prima întrebare referitoare la sarcinile regiunii Craiova în ceea ce privește cultura porumbului pe anul 1957.

— Oltenia a fost mereu una dintre principalele regiuni cultivatoare de porumb din țară. Această situație se menține și acum. In anul 1957, de pildă, din 839.271 ha destinate cerealelor, 440.000 ha vor fi cultivate cu porumb. Aceasta în afara gospodăriilor de stat. Așa dar, încă din acest an regiunea Craiova va cultiva aproape a noua parte din suprafața planificată pe întreaga țară pentru anul 1960. E un succes cu care ne mîndrim.

— După cîte știu, anul trecut s-a cultivat cu porumb o suprafață cu mult mai mică: aproximativ 400.000 ha. Cum a fost posibilă mărirea acestei suprafețe cu încă 40.000 ha?

— De la început vreau să subliniez un fapt: extinderea suprafeței cultivate cu porumb nu s-a făcut pe seama altor culturi, ci prin desțelenirí de izlazuri slab productive, prin luarea în cultură a unor terenuri din lunca Dunării și a Jiului etc. Spre deosebire de alte regiuni ale țării, în regiunea Craiova există posibilitatea ca în viitorii 3—4 ani suprafața arabilă să fie cu mult mărită, prin stabilizarea și fertilizarea nisipurilor zburdătoare din sudul regiunii și astfel cultura porumbului să se extindă și mai mult. Bineînțeles însă că, și în condițiile regiunii Craiova, accentul sporirii producției de porumb nu se pune numai pe mărirea suprafețelor, ci mai cu seamă pe ridicarea producției la ha. Cu alte cuvinte, noi va trebui să facem o agricultură intensivă, smulgîndu-i pămîntului rod cît mai bogat prin mecanizarea unui volum cît mai mare de lucrări și introducerea în practică a regulilor agrotehnice științifice.

— Fiindcă veni vorba despre o agricultură rațională, intensivă, ar fi interesant de știut ce posibilități are regiunea Craiova de a obține în acest an o recoltă cît mai bogată de porumb la ha?

— Voi aminti mai întîi că, în regiunea noastră, tipurile de sol cele mai răspîndite sînt foarte prielnice culturii porumbului. De altfel și podzolurile din raioanele de deal și de munte — și chiar nisipurile zburdătoare din Valea Jiului, dacă sînt fertilizate cu îngrășăminte — sînt bune pentru cultura porumbului. În ceea ce privește clima, atît precipitațiile cît și temperatura sînt de asemenea favorabile.

Pentru a folosi cît mai bine condițiile naturale, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova și-au muncit în acest an pămîntul așa cum scrie la carte. Peste 80 la sută a fost arat adînc din toamnă și tot atunci au fost încorporate în sol 2.259.510 tone de îngrășăminte organice și o mare cantitate de îngrășăminte chimice. In primăvară, deoarece vremea s-a arătat a fi secetoasă, întreaga suprafață destinată porumbului a fost grăpată, pentru a se menține astfel cît mai multă apă în sol. Către sfîrșitul lunii martie, în raioanele de cîmpie, sub directa supraveghere a agronomilor s-a început semănatul, care a fost terminat aproape în întregime. Sămînța folosită a fost numai de soi. Peste 30.000 ha au fost însămînțate cu porumb hibrid și aproape 3.000 ha vor fi irigate. Ca lucrări de îngrijire au fost planificate 3 prașile, iar pe jumătate din suprafață se va aplica polenizarea suplimentară. Cu asemenea agrotehnică sîntem siguri că vom obține o producție medie pe regiune de cel puțin 2.200 kg de porumb boabe la ha.

— Pentru aplicarea acestei agrotehnici, s-au luat vreunele măsuri ce s-ar putea folosi cu succes și în alte regiuni?

— Desigur. In primul rînd, noi ducem o susținută muncă pentru intensificarea ritmului de cooperativizare. In acest fel vom putea folosi mai judicios mijloacele mecanizate ale celor 17 S.M.T.-uri. Pe lîngă unitățile existente, în prezent sînt în curs de formare 6 gospodării colective, 36 cooperative de producție și multe întovărășiri agricole. Deosebit de aceasta, un mare număr de familii sînt atrase în unitățile vechi.

Direcția agricolă a acordat o importanță deosebită popularizării, prin grafice comparative și afișe, a avantajelor folosirii seminței de porumb hibrid. De asemenea, s-a editat un bogat afișaj în legătură cu concursul porumbului, pe baza căruia organele agricole de la comune au și trecut la organizarea lui. După cum se vede totul a fost pregătit, astfel încît muncind cu însuflețire, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova vor avea toate șansele să raporteze în toamna anului acesta partidului că au fost mereu printre primii în executarea lucrărilor și, totodată, că s-au ținut de cuvînt, introducînd în circuitul economic al țării 96 800 vagoane de porumb — a încheiat tov. Bărbuceanu.

GH. LEU

Porumbul pentru siloz — o cultură rentabilă

Acoperirea cheltuielilor de producție și obținerea de venituri nete constituie o sarcină de căpetenie a gospodăriilor agricole de stat. Realizarea acestei sarcini însă nu trebuie urmărită numai global pe întreaga gospodărie, ci pe fiecare ramură de producție, și chiar la fiecare produs în parte.

In sectorul zootehnic unul din factorii importanți care contribuie la obținerea produselor animale cu cheltuieli reduse este folosirea cît mai largă și sub diferite forme, a porumbului în furajarea animalelor.

Un exemplu grăitor în acest sens îl constituie rezultatele obținute anul trecut de către gospodăria agricolă de stat Hălchiu din regiunea Stalin, în ceea ce privește producția de lapte de vacă. Deși gospodăria se află într-o zonă naturală, unde sfecla furajeră reușește, în general, foarte bine, totuși porumbul prezintă o superioritate economică evidentă.

Superioritatea porumbului pentru siloz față de sfecla furajeră reiese mai întîi din compararea valorilor lor alimentare exprimată în kilograme, unități nutritive și albumină digestibilă la 100 kg furaj. Astfel, la această cantitate sfecla furajeră conține 11 kg unități nutritive și 0,3 kg albumină digestibilă, pe cînd porumbul de siloz cuprinde 21 kg și respectiv 0,7 kg, adică de două ori pe atît.

Mai clar apare valoarea porumbului pentru siloz din datele gospodăriei referitoare la prețul de cost realizat la producția laptelui de vacă. Din evidența contabilă rezultă că pentru obținerea cantității de 5.538 hectolitri de lapte în anul 1956, vacile au consumat pe lîngă alte furaje suculente și 328 tone sfeclă de nutreț (o parte din producția anului 1955 și altă parte din cea a anului 1956). Prețul de cost mediu realizat al unei tone de sfeclă furajeră, consumată în 1956, a fost de 220 lei.

In anul trecut gospodăria de stat Hălchiu a cultivat și porumb pentru siloz care a costat numai 170 lei tona.

Din compararea acestor date putem deduce de la bun început că porumbul de siloz a necesitat cheltuieli mai mici decît sfecla furajeră. Considerarea producției medii la hectar obținută la cele două culturi nu schimbă cu nimic situația; producția de sfeclă furajeră de pe un hectar (25.712 kg) a costat 5.657 lei, pe cînd cea de porumb (20.036 kg) 3.406 lei.

După cum am arătat mai sus valoarea alimentară a celor două furaje este diferită. De aceea o apreciere mai reală a eficienței lor economice va rezulta din compararea prețului de cost al unei sute de unități nutritive din cele două feluri de furaje. Astfel, valoarea a 100 unități nutritive de sfeclă furajeră a fost în anul 1956, în condițiile gospodăriei Hălchiu, de cca. 205 lei, iar de porumb siloz de 81 lei.

Ce influență ar fi avut înlocuirea sfeclei furajere cu porumbul siloz asupra prețului de cost al laptelui? Totalul cheltuielilor pentru producția de lapte în anul trecut s-a ridicat la suma de lei 1.246.203, din care numai sfecla de nutreț consumată de vaci a costat 73.605 lei. Prețul de cost al unui hectolitru de lapte a fost de 225 lei.

Alta ar fi fost situația dacă sfecla furajeră ar fi fost înlocuită cu porumb de siloz. Transformată în unități nutritive, sfecla furajeră consumată însumează 36.075 de astfel de unități, cifră căreia îi corespunde cantitatea de cca. 172 tone porumb murat. Această cantitate de porumb murat ar fi costat 29.206 lei, deci cu 44.399 lei mai puțin decît sfecla furajeră consumată; de asemenea prețul de cost al unui hectolitru de lapte ar fi fost cu 10 lei mai mic.

Această concluzie este sprijinită și de faptul că porumbul de siloz prezintă și o serie de alte avantaje: producerea și folosirea lui se pot face în întregime cu mijloace mecanizate; prin cultivare de soiuri mai productive se poate mări mult producția la hectar. Pe lîngă toate acestea porumbul însilozat are multe din calitățile nutrețului verde și se conservă mai bine.

Datorită tuturor acestor avantaje și mai ales datorită faptului că porumbul siloz constituie unul din cele mai ieftine nutrețuri, gospodăria agricolă de stat Hălchiu a renunțat în acest an la cultura sfeclei furajere, dar a menținut cultura porumbului pentru siloz. Mai mult, gospodăria are avantajul că este situată în apropierea fabricii de zahăr Bod, avînd posibilitatea să folosească gratuit în furajarea animalelor o cantitate însemnată de borhot. In acest scop s-a trecut la cultura sfeclei de zahăr, care în condițiile gospodăriei este o cultură rentabilă.

Ing. SEB. PLEȘOIANU

Aspecte din dezvoltarea agriculturii Cehoslovaciei prietene

Poporul cehoslovac sărbătorește în aceste zile 12 ani de viață liberă. După eliberarea sa din jugul fasciștilor germani de către glorioasa Armată Sovietică, poporul cehoslovac a pornit cu hotărîre să lecuiască rănile războiului, să construiască o orînduire nouă. Prin talentul, priceperea și energia sa a înflorit Cehoslovacia de azi, mîndră ca o grădină de mai, și vestită în toată lumea pentru măiestria fiilor ei. Industria cehoslovacă s-a dezvoltat imens în acești ani; cultura, știința, artele au înflorit, de asemenea. Succese de seamă a obținut și agricultura.

In primăvara aceasta, am avut fericirea să fiu oaspetele țăranilor cehoslovaci membri ai cooperativelor agricole de producție, la al căror Congres am participat ca invitat al Ministerului Agriculturii.

Raportul prezentat de tov. Bakula, ministrul agriculturii și silviculturii, cît și cuvîntările celor 41 de delegați care au luat parte la discuții, au prezentat un tablou măreț al transformărilor socialiste petrecute în satul cehoslovac. In Cehoslovacia există astăzi circa 8.000 de cooperative agricole de producție, care stăpînesc 34 la sută din suprafața cooperativizabilă a țării. Țăranii cehi și slovaci au pășit cu hotărîre pe drumul agriculturii socialiste.

In cuvîntările lor, delegații la Congres nu s-au mărginit să arate doar succesele. Ei au criticat cu curaj neajunsurile care mai există, au căutat căi și mijloace pentru înlăturarea lor, au făcut propuneri prețioase. Cu multă competență s-au ocupat delegații la Congres de problemele îmbunătățirii organizării și retribuirii muncii. Cele mai bune propuneri, unele făcute cu multă vreme înainte de Congres, și-au găsit loc în modificările aduse statutului și constituie un îndreptar în activitatea organelor de stat care se ocupă de problemele agriculturii.

După terminarea lucrărilor Congresului invitații străini au vizitat timp de 7 zile țara.

In satele Cehoslovaciei trăiește aproximativ 30 la sută din populația țării. Structura culturilor este deosebită de cea existentă în țara noastră. Cerealele ocupă suprafețe relativ mici. Suprafețe întinse ocupă culturile de cartofi, hamei și în special cultura sfeclei de zahăr. Din producția de zahăr a Cehoslovaciei cca 70 la sută se consumă în interior iar restul este exportat în peste 30 de țări. Producția medie este mare, la toate culturile, deși pămîntul e destul de sărac în substanțe nutritive. In cooperativa agricolă din satul Costelni Hornov s-a obținut în medie, la hectar, 2.700 kg de grîu, 2.150 kg de secară, 18.600 kg de cartofi, 25.000 kg de ceapă.

In Cehoslovacia se dă o importanță deosebită creșterii animalelor de producție. Cooperativele vizitate de noi aveau aproape 100 de unități vită-mare la suta de hectare. Un exemplu în această privință îl constituie cooperativa agricolă de producție din satul Bușovij, care la 300 de hectare arabile avea 96 de vaci, 50 de capete de tineret bovin, 20 de vițel, 150 de porci puși la îngrășat și 20 de scroafe. De curînd cooperativa construise un grajd pentru 100 de vaci plus tineret, în care sînt mecanizate și automatizate transportul și pregătirea furajelor, mulsul, alimentarea cu apă și evacuarea gunoiului. Din cele 1.600.000 de coroane cît a costat grajdul numai 482.000 au fost primite cu împrumut de la stat. Restul banilor provenea din veniturile cooperativei.

Principala hrană ce se dă taurinelor este nutrețul însilozat. In siloz se bagă, în afară de nutrețurile cultivate anume, frunzele de sfeclă de zahăr, tulpinile de cartofi și de alte plante, și chiar ierburile ce cresc pe marginea drumului. Cooperativa din Bușovij obține în medie cîte 3.406 litri de lapte anual de la fiecare vacă. Pentru laptele produs peste plan și vîndut statului, cooperativa primește la preț scăzut furaje concentrate.

Agricultura cehoslovacă datorează succesele sale și înaltului nivel de mecanizare a muncilor agricole. Inzestrate cu mașini complexe și variate, S.M.T.-urile pot executa cele mai diverse și complicate lucrări atît în cîmp cît și în fermele de animale. S.M.T.-ul vizitat de delegația romînă are o rază de activitate de 70 de kilometri. El este înzestrat cu 130 de tractoare fizice și fiecare tractor realizează, în medie, cîte 340 de hantri anual. O brigadă se compune din 10—12 tractoare și are repartizat pe lîngă ea un agronom.

Plata pentru muncile S.M.T.-ului se face mai mult în bani și mai puțin în natură. La fel și retribuirea muncii în cooperative. Din cele 37 de coroane cît a fost valoarea zilei-muncă în cooperativa din satul Tinel numai 6,7 coroane s-au dat în natură. Plata în natură a constat din 1,500 kg grîu, furaje, 0,750 kg de secară, 2 kg de cartofi.

Intrînd în cooperativă, țăranul cehoslovac și-a îmbunătățit considerabil nivelul de trai. Din cele 70 de familii intrate în cooperativa din Costelni Hornov, 26 au aparate de televiziune, 35 au aparate de spălat electrice, iar 5 familii posedă automobile proprii. O familie din această cooperativă a făcut 2.000 de zile-muncă pentru care a primit bani (42.000) și produse (12.000) în valoare totală de 54.000 coroane.

Perspective și mai luminoase se deschid pe viitor în fața tinerelor cooperative de producție și a membrilor lor. Statul le ajută, în afară de mașini, cu credite și specialiști. La creditele pentru investiții mari se percepe o dobîndă de numai 1,5 la sută. Achitarea împrumutului începe după 5 ani de la primirea lui, iar fiecare rată anuală de restituire nu-i mai mare de 6 la sută din valoarea creditului.

★

Am redat aici doar cîteva aspecte din succesele agriculturii cehoslovace, din viața și munca țăranilor din țara prietenă.

Sub conducerea Partidului Comunist și a guvernului cehoslovac, țăranii cehi și slovaci prefac din temelie satul, construiesc cu pricepere o agricultură înaintată.

Astăzi, cînd ei se pregătesc să sărbătorească neuitata zi a eliberării, noi le urăm frățește din toată inima să pășească din victorie în victorie, pe drumul făuririi Cehoslovaciei socialiste.

M. GOGIOIU
director general al Direcției generale a organizării gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Noile propuneri sovietice pentru a scoate din impas problema dezarmării

Sfîrșitul săptămînii a marcat o nouă și importantă inițiativă sovietică, menită să contribuie la găsirea căilor practice care să ducă la rezolvarea celei mai arzătoare probleme a vieții internaționale — problema dezarmării. La Londra, unde continuă să se desfășoare lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, reprezentantul Uniunii Sovietice, Zorin, a prezentat noi propuneri ale guvernului sovietic a căror adoptare ar urni însfîrșit, din punctul mort la care s-a ajuns, dezbaterile privind încheierea unui acord în problema dezarmării și a interzicerii armelor nucleare. Dînd, ca și în alte dăți, dovadă de spirit de înțelegere, guvernul U.R.S.S. vine din nou în întîmpinarea propunerilor puterilor apusene și face o serie de propuneri care apropie punctele de vedere sovietic și apusene și deschide perspective largi pentru realizarea înțelegerii necesare încheierii acordului privind dezarmarea pe care omenirea îl așteaptă de peste zece ani.

Principiul de la care pornește guvernul sovietic este acela al rezolvării problemei dezarmării și interzicerii armelor nucleare pe etape.

Ce propune Uniunea Sovietică?

1) Reducerea forțelor armate ale S.U.A., U.R.S.S., Chinei la 2,5 milioane de oameni și ale Angliei și Franței la cîte 750.000, adică la nivelul propus de puterile apusene. Această reducere urmează să fie continuată în a doua etapă, astfel ca să se ajungă ca forțele militare ale S.U.A., U.R.S.S. și Chinei să ajungă la 1,5 milioane de oameni iar ale Angliei și Franței la 650.000 de oameni. Realizarea acestei de a doua etapă este absolut necesară atît pentru asigurarea înfăptuirii dezarmării și pe mai departe cît și pentru înlăturarea dezavantajului care s-ar crea pentru U.R.S.S. Statele Unite avînd 2,5 milioane de oameni pot să mențină un număr mare de forțe în afara granițelor și anume în bazele militare create în jurul U.R.S.S. și al țărilor democrat-populare.

2) Reducerea armamentelor clasice și a cheltuielilor militare cu 15%. Și această reducere ar urma să fie sporită ulterior.

3) Asigurarea controlului printr-un organ creat în cadrul Consiliului de Securitate, prin posturile de control ce se vor crea în prima etapă, în marile porturi, noduri de cale ferată și autostrăzi și în a doua etapă în porturi și pe aeroporturi.

4) In ce privește armele nucleare statele să se oblige în primul rînd să renunțe la folosirea acestor primejdioase arme într-o declarație semnată odată cu încheierea acordului privind reducerea forțelor armate și a armamentelor clasice. Această măsură desigur trebuie să fie însoțită de înțelegerea privind încetarea experiențelor atomice. Scopul final al acestor înțelegeri rămîne însă interzicerea totală a folosirii și producerii armelor atomice și distrugerea stocurilor din aceste arme și folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice.

5) Să se reducă forțele armate ale S.U.A., U.R.S.S. Angliei și Franței aflate pe teritoriul Germaniei cu o treime față de 1956.

6) Să se reducă forțele armate ale S.U.A., Angliei și Franței aflate pe teritoriul statelor participante la NATO și forțele U.R.S.S. aflate pe teritoriul statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

7) Uniunea Sovietică este de acord să fie extinse zonele supuse controlului aerian și fotografiilor din avion în Europa, în Siberia răsăriteană, în Alaska, în partea de vest a S.U.A. După propunerea sovietică cele două zone supuse fotografierii ar fi cam egale (zona U.R.S.S. — 7.129.000 km. p. și zona S.U.A. — 7.063.000 km.p.).

8) Uniunea Sovietică propune să se studieze problema bazelor militare străine aflate pe teritoriul altor state, care constituie un motiv serios în menținerea încordării internaționale, și să se stabilească care din aceste baze pot fi lichidate în decursul unui termen de un an-doi.

9) Intrucît un mare rol în ce privește înrăutățirea relațiilor dintre state și a ațîțării vrajbei dintre popoare îl are propaganda de război desfășurată în unele state, îndemnurile la folosirea armelor atomice și cu hidrogen, Uniunea Sovietică propune ca și celelalte state să respecte hotărîrile O.N.U. și să se ia măsuri pentru a se pune capăt propagandei de război. De asemenea U.R.S.S. propune ca divergențele ideologice să nu fie trecute în sfera relațiilor dintre state.

Iată care sînt pe scurt noile propuneri privind rezolvarea problemei dezarmării prezentate de U.R.S.S. subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Aceste propuneri concrete țin seama de interesele vitale ale popoarelor, care datorită cursei înarmărilor dezlănțuite de puterile apusene și îndeosebi de S.U.A. sînt silite să suporte din greu povara unor bugete militare umflate. Făcute într-un moment cînd forțele agresive se străduiesc din răsputeri să intensifice politica reînviată a „războiului rece", noile propuneri sovietice privind dezarmarea arată din nou popoarelor cine este într-adevăr pentru rezolvarea problemelor internaționale litigioase care stau în calea realizării înțelegerii și păcii trainice în lume. Incă o dată omenirea ia cunoștință că Uniunea Sovietică, care dispune azi de tot ce-i este necesar pentru a înăbuși orice acțiune nebunească a uneltitorilor la război, este gata să facă tot ce depinde de ea pentru rezolvarea problemei dezarmării, treaptă importantă în lupta pentru înlăturarea primejdiei unui nou război. Incă odată se dovedește că Uniunea Sovietică este gata să facă totul pentru asigurarea aplicării principiului de care se călăuzește în politica externă: coexistența pașnică. Iată și de ce opinia publică mondială a salutat cu căldură noile propuneri sovietice privind rezolvarea problemei dezarmării.

A. N.

CULTURA FIZICA ȘI SPORT

SUGESTIA NOASTRA...

In marea majoritate a comunelor există cîte un singur colectiv sportiv „RECOLTA". Ce fac sportivii acestui colectiv? Antrenamente, jocuri între două echipe ale aceluiași colectiv și, de cîteva ori pe an, unele echipe reprezentative participă la marile competiții de masă: *Spartachiadele* și la tradiționalele *crosuri* de primăvară și toamnă. Este puțin, mult prea puțin.

Singura cale pentru dezvoltarea activității sportive la sate, pentru realizarea unei activități bine organizate și permanente, pentru asigurarea unei continuități în practicarea sportului, o constituie întrecerile inter comune, întrecerile între sate. Ar fi greșit să afirmăm că sugestia noastră este nouă, că astfel de întreceri nu sînt organizate la sate. Multe consilii regionale ale asociației „RECOLTA" (cum ar fi cele din regiunile *Suceava, Pitești, Craiova, Constanța*) au îndrumat colectivele sătești în direcția organizării unor astfel de concursuri. Rezultatele sînt însă prea puțin satisfăcătoare în raport cu posibilitățile existente. Aceasta pentru că amatori de sport se găsesc în orice comună, mijloacele de transport nu reprezintă o problemă prea grea. Concursurile inter-comune vor face să crească ambiția sportivilor, vor contribui la creșterea performanțelor, la cunoașterea și închegarea de prietenii trainice.

Iată pentru ce sugestia noastră este mai curînd un îndemn spre organizarea a cît mai multe concursuri inter-comune.

Informații Pronosport

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 18, etapa din 5 mai 1957.

I București — Londra (rugbi)	2
II Știința Tim. — C.C.A.	1
III Energia Ploești — Progresul București	X
IV Dinamo București — Flamura Roșie Arad	1
V Dinamo Orașul Stalin — Recolta Tg. Mureș	2
VI Energia Petroșani — Energia Orașul Stalin	1
VII Energia Hunedoara — Progresul Sibiu	1
VIII Dinamo Bîrlad — Știința București	1
IX Triestina — Fiorentina	X
X Napoli — Roma	2
XI Toulouse — Nice	1
XII Bordeaux — Angers	2

★

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 19, etapa din 12 mai 1957:

I. R.P.F. Iugoslavia—Italia.
II. Progresul București — Știința Timișoara.
III. Fl. roșie Arad — Locomotiva București.
IV. Energia Orașul Stalin — Dinamo București.
V. Progresul Oradea — Energia Petroșani.
VI. Recolta Tg. Mureș — Energia Ploești.
VII. Energia Reșița — Progresul Sibiu (cat. B).
VIII. Progresul Focșani — Energia 1 Mai Ploești (cat. B).
IX. Energia Mediaș — Locomotiva Timișoara (cat. B).
X. Strasbourg — St. Etienne (camp. francez).
XI. Nice —Lens (camp. francez).
XII. Sochaux — Marseille (camp. francez).

MECIURI DE REZERVA

A. Dinamo Bacău — Energia Cîmpina) cat. B).
B. Energia Baia Mare — Locomotiva Cluj (cat. B).

O sărbătoare scumpă poporului german

Victoria obținută de forțele Națiunilor Unite asupra armatelor hitleriste a eliberat popoarele Europei de sub jugul fascismului, creîndu-le astfel posibilitatea să-și clădească o viață nouă, liberă și civilizată. Poporul german însuși a fost salvat de tiranie și asuprire, deschizîndu-i-se în față un viitor pașnic. In aceste condiții, forțele democratice din Germania au început lupta pentru realizarea unității clasei muncitoare, lichidarea rămășițelor fascismului și refacerea economică a țării, pentru crearea unei Germanii democratice, antimilitariste și pașnice.

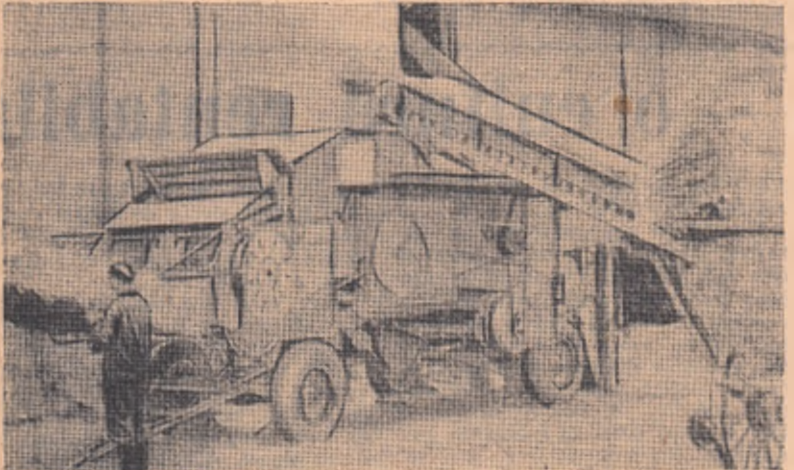
Respectînd întrutotul prevederile acordurilor conferinței de la Potsdam, forțele democratice din partea de răsărit a țării au întemeiat la 7 octombrie 1949 primul stat democratic și pașnic din istoria Germaniei — Republica Democrată Germană. In R.D.G. puterea a fost smulsă din mîinile reprezentanților claselor exploatatoare și a fost lichidată dominația monopolurilor străine. Stăpîn pe putere, poporul muncitor și-a dezvoltat capacitățile creatoare și, bucurîndu-se de ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice, a pornit o vastă operă de construcție economică, dezvoltînd într-un ritm viu industria și agricultura. In numai cîțiva ani au fost refăcute vechile fabrici și uzine distruse de război și au fost construite noi baze industriale puternice, printre care combinatul siderurgic „I. V. Stalin", uzina de construcții de mașini grele „Ernst Thälmann" și altele. Necontenit s-a dezvoltat sectorul cooperatist din agricultura R.D. Germană și ca urmare an de an au sporit producțiile la ha și a crescut șeptelul. S-a îmbunătățit foarte mult nivelul de viață al oamenilor, datorită repetatelor reduceri de prețuri, și mereu se ridică noi și noi lăcașuri de cultură. Au crescut și s-au dezvoltat legăturile comerciale ale R.D.G. cu alte țări.

Incă de la înființare, Republica Democrată Germană a constituit și constituie bastionul forțelor patriotice de pe întreg cuprinsul țării în lupta pentru făurirea unității naționale pe baze democratice și pașnice. Crearea „pieții comune" și a „Euratomului", remilitarizarea Germaniei occidentale și celelalte măsuri întreprinse în ultima vreme de imperialismul american constituie o primejdie pentru pacea lumii și sînt o piedică serioasă în calea unificării Germaniei. Poporul german, care a suportat în numai 25 de ani ororile a două războaie mondiale provocate de conducătorii de pe acele vremuri ai țării, se opune cu tărie acestor pregătiri de declanșare a unui nou război. Oamenii muncii germani devin tot mai conștienți că făurirea unei Germanii unite și democratice și integrarea ei într-un sistem de securitate colectivă ar înlătura primejdia unui nou război, constituind o garanție a menținerii păcii și securității popoarelor. De aceea, mase tot mai largi ale poporului german aprobă propunerile făcute în această direcție de Uniunea Sovietică. Reunificarea Germaniei însă este o cauză măreață a poporului german, pentru rezolvarea căreia forțele patriotice din întreaga țară, în frunte cu cele din Republica Democrată Germană, sînt decise să lupte fără încetare.

Poporul romîn apreciază și stimează poporul german. Tocmai de aceea oamenii muncii din țara noastră au aprobat cu entuziasm întărirea legăturilor de prietenie cu R.D. Germană și celelalte măsuri cuprinse în recentele declarații semnate de guvernele celor două țări și de P.M.R. și P.S.U.G. Profund interesat în menținerea păcii, poporul nostru urează forțelor democratice din Germania succese depline în lupta pentru reunificarea țării pe baze democratice și pașnice.

BATOZA UNIVERSALA K-117

La stațiunea experimentală I.C.M.E.A.-Mărculești a avut loc de curînd o demonstrație practică făcută de un grup de tehnicieni germani cu noul tip de batoză K-117, construit de uzina Fortschritt din Neustadt (R.D.G.).

Această nouă mașină universală, experimentată cu succes atît la Potsdam cît și la Mărculești, poate treiera cu un randament sporit grîu, fasole, mazăre, semințe de ierburi și de sfeclă etc. și — ceea ce e mai important — poate fi folosită la bătutul porumbului. Deși are o capacitate mare de treierat, (1.500 kg pe oră la grîu și 4.000 kg la porumb), nu necesită pentru deservire decît 6 brațe de muncă, majoritatea operațiilor fiind automatizate.

Construirea batozei universale K-117 constituie un succes considerabil al tehnicienilor și muncitorilor din Neustadt și un ajutor prețios pe care Republica Democrată Germană îl dă mecanizării agriculturii din țara noastră. Batoza K-117 poate fi folosită în special în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective mari producătoare de porumb.

Constructorii germani nu se mulțumesc doar să ne livreze aceste mașini, ci se oferă să instruiască mecanici pentru manevrarea lor, să instaleze pe lîngă unele S.M.T. ateliere mobile de reparații etc.

Cu prilejul experimentării de la Mărculești, batoza universală K-117 a dat rezultate excepționale la bătutul porumbului. In apropiata campanie de recoltare mașina va fi experimentată în continuare la cerealele păioase.

ION GOJA

NOTĂ

Tragedia micilor fermieri americani

Nu rareori citim în ziare despre situația grea a micilor fermieri americani.

Neputînd suporta concurența capitaliștilor mari proprietari de pămînt și nefiind în stare să-și plătească datoriile către bănci, mulți mici fermieri și-au vîndut terenurile sau pur și simplu le-au abandonat în voia soartei, luîndu-și lumea în cap, împreună cu familiile lor.

Conducătorii statului american, alarmați de această stare de lucruri, care se agravează din an în an, au recurs la o soluție „originală": au legiferat ca proprietarii de pămînt să reducă suprafețele cultivabile cu cereale. Prin această „soluție" nu s-a urmărit atît remedierea răului, fiindcă măsura aceasta ruinează și mai mulți mici fermieri, cît mai cu seamă s-a țintit să se mențină prețul la grîne. De aceea nu ne-a surprins citind recent în presa americană următoarea știre intitulată: „Reducerea suprafețelor însămînțate în S.U.A."

Fermierii americani plănuiesc ca pentru a menține prețurile produselor agricole să însămînțeze anul acesta 334 milioane acri (aproximativ 130 milioane ha) — cu 3,5 la sută mai puțin decît anul trecut. In S.U.A. suprafețele însămînțate au scăzut mult în ultimii 40 de ani.

Buletin Meteorologic pentru zilele de 8, 9 și 10 mai

Institutul Meteorologic Central anunță pentru următoarele trei zile timpul probabil:

In țară: Vreme rece cu deosebire în jumătatea de nord a țării. Cer schimbător mai mult noros. Vor continua să cadă ploi intermitente, apoi sub formă de averse.

In munți și local în nordul Ardealului și al Moldovei ploile se vor transforma în lapoviță.

Temperatura va continua să scadă mai ales în jumătatea de nord a țării, unde minimele vor oscila noaptea între minus 3 la plus 4 grade, iar în sud între plus 2 la plus 7 grade.

In cursul zilei temperatura va oscila între 10 — 20 grade.

In următoarele trei zile vremea se răcește accentuat în nordul țării unde se vor produce îngheț și brumă, iar ploile se transformă în lapoviță.

După 10 mai vremea se ameliorează.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"